

Domoljub

V Ljubljani, 23. november 1938

Leto 51 • Štev. 47

Cigu-migu politika

Pred vsakimi volitvami se v naši deželi pojavi kopica ljudi, ki ne vedo, kam bi se obrnili. Pred volitvami v ustavodajno skupščino so ti ljudje dali svoje glasove socialistom, Puclju in Kramerju in s tem odločilno pomagali izglasovati centralistično ustavo. Pozneje so se isti ljudje navduševali za federativno republiko in so preklinjali ljudi, ki so jih pred nekaj leti volili in oboževali. Še malo pozneje je ista skupina ljudi klicala »Živoc Petru Živkovicu, češ ta bo naredil red v državi in nihče drugi. Še celo ob Jevtičevih volitvah se je dobila skupina ljudi, ki so vsem v zabavo trdili, da je Jevtič vodja »jugoslovenskega naroda in rešitelj države. Te ljudi tudi pri sedanjih volitvah tare težka misel: Kam zdaj? Z večino Slovencev nikakor ne marajo. Zato iščejo okrog, kam bi se zdaj pritisnili in tako zopet za ene volitve ostali zvesti staremu svojemu šviga-švaga načelu. In dobili so nov plašč tudi za te volitve: voditelja Hrvatov dr. Mačka.

Mi Slovenci dobro vemo, kdo in kaj je dr. Maček. On je brez dvoma mož, ki bo pri bodočih volitvah dobil med svojim narodom večino glasov. S tem računa dr. Stojadinović in dr. Korošec tudi. Napačna je misel, da je dr. Korošec politični sovražnik dr. Mačka. Ne sovražnik, ampak enakovereden politik, ki ima za seboj vsaj tako velik odstotek slovenskega naroda, kakor dr. Maček hrvatskega. Nihče pa ne sme od dr. Korošca zahtevati, da bi vodil tako politiko, ki bi bila všeč Hrvatom, čeprav bi ne bila dobra za Slovence. Če misli dr. Maček, da je najboljša politika ta, da se Hrvatje že 20 let kujajo doma in puste, da gro politično življenje mimo in preko njih, svobodno mu! Mi Slovenci pa smo mnenja, da pečena piščeta nikomur sama v usta ne lete, in da bodo tudi v politiki imeli le toliko uspehov, kolikor si jih bomo znali sami priboriti. Zastonj nam nihče ne bo ničesar dal. Prav v tem pa je vzrok, da se dr. Mačkovi pristaši jeze na dr. Korošca, češ on bi moral iti skupno z dr. Mačkom, oba bi več dosegla. Toda, če smo Slovenci narod, kar pa nam vsi Hrvati ne priznajo, potem mo-

ramo mi voditi svojo narodno politiko. Nihče od nas ne sme zahtevati, da bi mi zagovarjali politiko, ki je mogoče komu drugemu v korist, nam bi bila pa v škodo. Kdor bi delal drugače, ki izdajal svoj narod.

In še nekaj! Vzemimo, da bi se zgodilo, kar se ne bo, da bi opozitelja dobila pri sedanjih volitvah večino in da bi dobil dr. VI. Maček s svojimi prijatelji Živkovičem, Jevtičem in Kramerjem oblast v roke. Kaj mislite, da bo dr. Kramer potem kaj bolj navdušen za pravice Slovencev kot je bil doslej; kaj mislite, da sta se politična nasilnika Živkovič in Jevtič prelevila v teh par letih v zagovornika demokracije in federalista? In dr. Maček, kje bi on ceste zidal, Hrvatom — ali Slovincem, kam bi tekel državni denar, na Hrvatsko ali v Slovenijo, ali bi on predvsem skrbel za svoje Hrvate, ali za nas »proklete Kranjce«, kot nas Hrvati radi imenujejo? Ali nam je dr. Maček že kdaj dal kako besedo, kako si on zamišlja razmerje med Hrvati in nami? S Srbi se je dogovarjal, a Slovencev še v misel ni vzel. In kaj mislite vi, ki poznate razmere pri našem sosedu, koliko bi nam bilo bolje, če bi se rešili srbske nadvlade in se prostovoljno podvrgli hrvatski

komandi? Mislim, da si bo znal pravilen odgovor dati vsak sam.

Toda, to so le razmišljanja. 11. december bo pokazal, da ima sedanja vlada velikansko večino volivcev na svoji strani. Ta dan bo še posebej dokazal, da je Slovencev, ki odobravajo politiko svojega voditelja dr. Korošca, mnogo, mnogo več, kakor pa si domišljajo njegovi slovenski nasprotniki. In to kljub temu, da bo nekaj slovenskih volivcev glasovalo za — Hrvate.

S tem svojim pisanjem smo resne Slovence hoteli opozoriti na to slovensko posebnost, da imamo med seboj skupino ljudi, ki vedno tava od stranke do stranke. Enkrat so za centralizem, drugič za federacijo, enkrat za diktaturo, drugič za demokracijo, za republiko in proti njej, enkrat za Puclja in Kramerja, nato za Marušiča in Puca, potem za komuniste in socialiste, za nameček še za Živkoviča in Jevtiča, in končno za dr. Mačka. Za koga se bodo odločili prihodnjik, še sami ne vedo, a gotovo zopet za nekega novega, ki pa bo ravno tak kot so bili vsi prejšnji.

S cigu-migu politiko takih političnih pilpogačic pa mi resni Slovenci nimamo kaj početi. Mi bomo ostali edini okrog svojega voditelja in bodočnost bo pokazala, da smo imeli mi prav, oni pa so bili v zmoti.

Povest, ki se bo končala 11. decembra

Ziveli so trije kmetje-bratje. Vsak je imel svojo hišo, zemljo in veliko družino. Prva dva sta se ponašala z velikima kmetijama, s črno, rodovitno zemljo, tretji pa je bil bolj ubog; njegov gruntec ni bil bogat, zemlja je bila kamenita, vendar lepa. Ker so bili bratje, so sklenili, da se bodo v vseh rečeh tesno naslonili drug na drugega, si med seboj pomagali in skupno delili težke in dobre čase.

Pri tretjem, najmanjšem gruntarju se je reklo pri »Slovincu«. Njegova družina je bila pridna ko mravlja. Vsi so svojo rodno zemljo radi imeli in delali na njej od jutra do večera — dokler se niso nekega dne sporekli, kdo

bo imel prvo besedo pri hiši. In tako se je dogodilo, da se je družina razbila. Velika večina otrok je ostala zvesta domu, nekateri so pa šli in se pri prvem, najvplivnejšem izmed treh, vdinjali za hlapce. Od tistega trenutka dalje so se začeli hudi časi. Oni, ki so šli od doma, niso šli zato, da bi si prislužili s svojo pridnostjo denarja in z njimi pomagali svoji rodni domačiji. Niso šli zato, da bi se pri svojem gospodarju, ki so mu služili, trudili za boljšo in lepšo bodočnost svoje domače hiše, čeprav so imeli od nje vse kar so imeli. Niso gospodarju govorili, kakor govori pošten in zvest človek: »Glej, trda prede našim domačim. Četudi smo se skregali, vseno želimo, da jim pomagaš — naši bratje in sestre so — in tvoji sorodniki.« Drugače so rekli: »Pomagaš, da jih spravimo na kolena! Mi hočemo biti gospodarji na gruntu, če pa ne, ga uničimo, da tudi oni ne bodo!«

In se je začelo. Gospodarju teh hlapcev je bilo prav, ko so se letili preganjanja svojih bratov in sester; ko so jim delali gospodarsko škodo; ko so na vsa usta vpili, da Slovencevine ni več; ko so se rotili, da vsa zemlja in

(Nadaljevanje na prihodnji strani)

»Ljudska fronta« v Sloveniji je nekaj posebnega: Največji nasilnik in kapitalist Živkovičevega kova se bratsko družijo s skrajnim levičarjem v boju proti večini slovenskega ljudstva.

vsa družina na tem gruntu pripada njegovemu novemu gospodarju, češ da so si itak v rodu in da so eno. Zalost je objela skromni, a lepo urejeni dom pri »Slovincu«. Težko je vzdržati šibkejšemu vpricho močnejšega, dvakrat težko pa, če izpodkopava temelje grunta domač človek. Slo je kljub pridnosti navzdol. Družine se je začel polasčati obup. Kaj storiti, da se reši?

Prišel je prvi, ki se je bil vdinjal pri stricu in dejal: »Mene priznajte za svojega gospodarja, pa vam bo spet dobro!« Prišel je drugi in isto povedal. Zdržnili so se bratje in sestre nad nemarnim govorjenjem in so prvemu in drugemu pokazali vrata. A dom je vkljub pridnosti in ljubezni družine gineval naprej. Tako je postalo hudo, da skoraj za sol in svečavo ni bilo več pri hiši. Najboljše sinove so bili pregnali in zaprli...

Tedajci se je pa zgodilo nekaj izrednega. Oni gospodar, ki so mu hlapčevali — pri Srbovih se je reklo — je sprevidel, da to ravnanje ni pravo. Sprevidel je, da bi polom Slovenčevine ne pomenil zanj in njegov grunt nobene dobička, pač pa škodo za vso zlahto in vso rodovino. Kajti dve lepo urejeni sorodni domačiji, na katerih zadovoljno živita dve močni družini in ju sami obdelujeta, sta močnejši od enega samega velikega posestva, ki ga morajo pa obdelovati plačani hlapci in najemniki. Ko je vse to spoznal, je poklical one hlapce s Slovenčevine in jih je zapodil. Pozval je pa k sebi pravega gospodarja in mu rekel: »Dajmo, gospodarimo sporazumno, vsak na svojem, ali vsi za blagor naše skupne rodovine!« In so začeli.

Druga domačija s tem prijateljskim dogovorom ni bila čisto zadovoljna. Tudi njihova družina je imela nekaj najemnikov pri prvi, najmočnejši, toda ti ji niso bili nič nevarni. Bivši hlapci s Slovenčevine pa so bili vsi iz sebe.

Da bi se razmere uredile, je bilo odločeno: vsaka družina naj si izbere svojega gospodarja. Tako izbrani gospodarji pa naj uredijo odnose med družinami tako, kakor bo za vse tri najbolj prav, da bo možna in odprta celotna rodovina. Rečeno — storjeno.

Ko so se oni, ki so se bili vdinjali pri prvem gospodarju, pa jih je bil zapodil, zvedeli za ta načrt, so se hudo prestrašili. Vedeli so, da doma ne bodo mogli priti do besede. Vedeli so pa tudi, da ljudje na drugem posestvu niso nič kaj zadovoljni z dogovorom onih dveh. Kaj so storili? Niti zardeli niso, ko so se prišli vdinjat za hlapce na drugo domačijo. Samo eno so imeli pred očmi: »Če nismo mogli spraviti domačih na kolena s pomočjo prvega, jih bomo poskusili s pomočjo drugega gospodarja; mi hočemo biti gazde, pa če je vsa domačija proti nam!«

Gospodar na Hrvatinovi — pri Hrvatu se je reklo na drugi domačiji — jih je vzel za hlapce ne da bi jim obljubil kaj plače. Ko so bili končno povsod izvoljeni gospodarji — da bi hlapce postavljali za gospodarje, še nikomur na misel ni prišlo — in so se sešli, da si sporazumno uredijo svoje domačije in utrdijo moč skupne rodovine, so bili hlapci ob sleherni službo. Se zastoni jih v vsej rodovini živ krst ni več maral. Vrnili so se domov in živeli odselej ob suhem kruhu in vodi.

To zadnje poglavje se še ni zaključilo. Zgodilo se pa bo, kakor je zapisano, dne 11. decembra 1938!

Grobokopi slovenskega naroda

Nedeljski »Slovenec« prinaša uvodnik kjer čitamo tudi sledeče tehtne besede:

Ako zdaj tik pred volitvami slišimo, da rinejo med poslanske kandidate Kramerji Marušiči, Puclji in zaupniki njihove politične klike, so za slovenski narod to strahovi, ki bi radi iz politične mrtvašnice, kamor jih je pogrnala ljudska volja. Za vsakega izmed njih bi bilo bolje, da bi se njegovo ime ne imenovalo več v javnosti, toliko gorja, solza in krivice se drži njihovega spomina. Oni so bili ti isti, ki so vse storili, da izločijo naš narod iz občestva živih kulturnih narodov. Bili so to grobokopi slovenskega naroda. Kaj iščejo ti politični mrličji med živim ljudstvom, ki hoče živeti svoje polno življenje mimo njih in brez njih, in sicer prav ono življenje, ki so ga oni hoteli v kaši za vedno zadušiti?! Ako se tem brezposelnim politikom vendarle zdi, da še

niso prejeti od slovenskega naroda obračuna za svoje protiljudsko delovanje, potem naj si gredo ta obračun le še enkrat iskat. Toliko smo svobodoljubni, da jim te poti ne brani. Zagotovimo pa jih, da bo slovenski narod z njimi in njihovimi priganjači obračunal prav tako temeljito zdaj, ko prihajajo pred njega kot izpostavljenici Mačka, Topaloviča in Moskve, kakor tedaj, ko so prišli kot odpisanci Živkoviča in Jevtiča. Za njihov zob v našem narodu ne bo kruha. Slovenci imamo v sebi toliko zdravja, da se bomo krepko otresli vseh izkoreninjenčev in plačancev Moskve. Strnjeno bomo šli za svojim preizkušnim voditeljem dr. Antonom Korošcem in mu 11. decembra znova kot narod izrekli svojo popolno zaupanje, vsemu narodu na čelu naša bela Ljubljana!

Velika nesreča ob mrtvaškem odru Ataturka

Ko so v petek 18. novembra popoldne prenašali truplo pokojnega predsednika Turčije Ataturka iz palače Dolma Bahče na ladjo, ki ga je prepeljala na azijsko stran Bospora, je prišlo v okolici palače Dolma Bahče do strašnih prizorov. Močni oddelki policije in vojaštva so zasedli vse dohode do palače, da bi tako presekali trume ljudstva, ki so noč in dan korakale mimo odra, kjer je ležalo predsednikovo truplo. Okrog palače je čakalo še na desetstisoče ljudi, ki so hoteli mimo trupla in se jih je polastila neizmerna žalost, ko jim je bilo sporočeno, da je to nemogoče. Dvignil se je pretresljiv jok, ki se je stopnjeval v presunljivo vpitje in klicanje. Ljudstvo je navalilo na policijo in vojaštvo ter obroč pred seboj podrlo ter se zlilo v vrtove palače Dolma Bahče, odkoder se je valilo proti glav-

ni dvorani, kjer je ležalo truplo. Naval je bil tako silen in tako strašen, da se mu ni moglo nič upirati. Pod pritiskom množice je na stotine ljudi popadalo po tleh. Množice so jih enostavno pohodile. Ko je po več urah policija napravila zopet red, so pobrali 12 mrtvih in na stotine ranjenih, ki so bili od ljudstva pomandrani ter imajo težje in lažje poškodbe. Med njimi je navede žensk in otrok. Policija je zahtevala velike okrepitve za obred prevoza Ataturkovega trupla. Dejansko je vsa carigradska garnizija sodelovala. Med prenosom Ataturkovega trupla na ladjo, ki se ga je udeležilo več stotisoč ljudi, ni prišlo do nobenih neredov, le jokanje in vzklikanje naroda je bilo pretresljivo, kot ga Carigrad v vsej svoji zgodovini najbrž še ni doživel.

Za slovensko gospodarstvo pogubna odredba bo odpravljena

Svoj čas je v Sloveniji v naših gospodarskih krogih povzročila povsem upravičeno veliko nezadovoljnost odredba, da sme pupilno varen denar (nedoletnih otrok, sirot, občin itd.) sprejemati le Državna hipotekarna banka, ves tak doslej naložen denar pa morajo hranilnice odkazati Hipotekarni banki. Na ta način so iz Slovenije potegnili milijonske vsote, ki so se gospodarstvu poznale zlasti v časih, ko ni bilo nikjer denarja in kreditov. Ta za slovensko gospodarstvo pogubna odredba, to sedaj odpravljena.

Te dni so se v Belgradu mudili zastopniki slovenskih občinskih hranilnic, ki so najprej obiskali upravnika Državne hipote-

karne banke, s katerim je bil v soglasju s prizadetim ministrstvom dosežen sporazum v tej smeri, da bodo občinskim hranilnicam vrnjene naložbe pupilno varnega denarja. Naložbe do zneska 5000 din bodo hranilnice dobile vrnjene brez dovoljenja, naložbe do poljubnih zneskov pa z dovoljenjem ministrstva za finance.

Zastopniki občinskih hranilnic so bili sprejeti tudi pri trgovinskem ministru, ki je že podpisal novo uredbo o občinskih hranilnicah, ki med drugim določa tudi to, da so občinske hranilnice oproščene plačanja davkov. Ker je uredbo podpisal tudi že finančni minister, bo kmalu stopila v veljavo.

Z upravnikom Hipotekarne banke so se zastopniki hranilnic sporazumeli tudi o sodelovanju teh hranilnic z Hipotekarno banko o finansiranju občin, ki je doslej bilo zvezano z občutnimi težavami.

Dva milijona in pol je Slovencev, od teh 1 milijon 300 000 izven Jugoslavije. Grozne številke! Podpirajmo na vse moči delo Izseljenke sbornice v Ljubljani!

Dobro in poceni

kupite vsakovrstno oblačilno blago pri staroznani manufakturni trgovini

Janko Češnik

Ljubljana, Lingarjeva ulica 1.

V vsako hišo »Domoljuba«!

KAJ JE NOVEGA

OSEBNE VESTI

o Za primarija splošne državne bolnišnice v Ljubljani je napredoval g. dr. Bajc Anton.

o 70 letnice rojstva je praznoval Luka Dermota iz Kroke, ki že 24 let potrka na zvono sv. Antona na Viču. Živijo!

o Za novega železniškega ravnatelja v Ljubljani je imenovan inž. Rudolf Kavčič, za njegovega pomočnika pa Franc Hojs. Pričakujemo, da bodo poslej jeenesarji končno vendarle enkrat nehali biti odločujoč činitelj na ravnateljstvu.

DOMAČE NOVICE

d Katoliški vseučiliščniki so zmagali pri občenem zboru Društva slušateljev juridične fakultete v Ljubljani. Dobili so 142 glasov, združeni nasprotniki pa 132. Katoliški akademiki imajo večino v Akademski akciji za izpopolnitev univerze. Želimo našim vseučiliščnikom še nadaljnjih zmag, dokler ne bo ljubljanska univerza res — slovenska.

d Naši strojevodje pri bolgarskem kralju. Dne 17. novembra dopoldne je prispela v Sofijo skupina strojevodij jugoslovanskih državnih železnic. Jugoslovanski strojevodje so prišli v Sofijo znamenom, da izročijo kralju Borisu kot častnemu članu Združenja jugoslovanskih strojevodij. Kralj Boris jih je sprejel v avdienco ob 18 ter se z njimi razgovarjal nad eno uro.

d Izredna brzovlaka Beograd—Jesenice ostaneta. Na podlagi odloka glavnega ravnateljstva državnih železnic bosta na progi Beograd—Jesenice vozila še naprej redno do

konca veljavnosti voznega reda, to je do 14. maja 1939, izredna vlaka št. 10 in 9. Vlak št. 10, ki odhaja iz Beograda ob 20.25, ima zelo ugodno zvezo na Zidanem mostu za Maribor, a v Ljubljani za Kamnik. Na Jesenicah pa ima ta vlak zvezo s Planico, kamor pride ob 10.39 in z Bledom, kamor pride ob 9.57, ter Bohinjsko Bistrico, kamor pride ob 10.25. Prav tako ima v obratni smeri vlak št. 9 ugodne zveze z vlaki iz Planice, Bohinjske Bistrice in z Bleda.

d Celje skrbi za delavce. Mnogo se je storilo v treh letih, ko načeljuje celjski mestni občini g. Alojzij Mihelič. Ne bomo naštevati del, ki so se pod njegovim skrbnim vodstvom izvršila, povedati hočemo le, da vedno skrbi za delavstvo, kar dokazujejo javna dela, ki jih vedno razpisuje. Tako celjska občina zaposluje sedaj 113 delavcev. So to starejši in za delo manj sposobni, ki pri podjetnikih ne dobe zaposlitve. Sedaj mestna občina betonira pod v garaži na magistratu, čisti ulice in kanale, posipa in valja Kresnikovo ulico, popravlja razvaline na Starem gradu, popravlja ograjo pri ženskem kopališču, dela naprave propustov in jarke na cesti pri Pečovniku. Precej delavcev je zaposlenih pri cestarskih in pometaških delih, gramoznem obratu v Medlogu, pri kanalizaciji od cinkarne do tovarne Westen, pri delu mestnega vodovoda, rušenju stavbe pri Krojni, zidavi delavske hiše v Novi vasi, ureditvi pešpoti na Jožefovem hribu in pri urejevanju magistratnih in policijskih prostorov. Sedaj zidajo delavci na dvorišču mestnega poglavarstva nov gasilski stolp.

d Bogat lov. Okrajno lovsko društvo v Vinkovcih je te dni priredilo prvi letošnji skupni lov na zajce v lovišču občine Ivanovo. Na lovu je 20 lovecev ustrelilo 133 zajcev in 19 hrčkov. Kot gostje so bili povabljeni na ta lov tudi grški in turški minister na našem dvoru, toda je njun prihod izostal zaradi narodne žalosti v Turčiji.

d Divje svinje še vedno razsajajo po naših gozdovih. Lovec Jaklič iz Ločnika je zadnjič zopet ustrelil velikega merjasa tam okrog Škocjana pri Turjaku.

d Nov prosvetni dom. V pozni jeseni ni navadno taborov! Pa so se Savljani vendar toliko skorajžili, da so priredili okrožni prosvetni dan o priliki, ko so blagoslovili in odprli novi prosvetni dom! Tem bolj so ponosni na to, ker šteje župnija dobrih 5000 duš! Že na predvečer so naznanjali strelj slovesni praznik, evharistični križ na skali se je lesketal v plamenu bakel in novi dom so razsvetljevale v čarobni luči rakete. Drugi dan se je že zgodaj zbirala mladina iz sosednjih župnij peš in z vlaki. Ob 9 se je začel pomikati sprevod, ki je bil zelo pester. Nato je bila služba božja na prostem ob domu. Sveto mašo in nagovor na mladino je imel gosp. kanonik dr. Tomaž Klinar, ki je po sv. maši tudi blagoslovil dom. Med blagoslovom je cerkveni zbor pel Kimovčev psalm. Po blagoslovu je domači g. župnik začel tabor, pozdravil navzoče odličnike, zlasti pa mladino. Za njim sta govorila g. dekan A. Gornik in g. Ivo Peršuh. Popoldne je bila slavnostna akademija v novem domu. Naval je bil tolik, da veliko ljudi ni moglo v dvorano.

Veramon - ovitek
z 2 tabletama

Ta zavojček zmore odlej vsakdo. Prosimo napravite poizkus in prepirali se boste o naglem učinku pri glavobolu, zobobolu in bolečinah zaradi ran.

VERAMON
Schering

Cerke z 10 in 20 tabletami.
Ovitek z 2 tabletama

S. br. 25.409 od 4. oktobra 1937.

d Naše čitatelje opozarjamo na današnji oglas tvornice čevljev PEKO.

d Čisto in duhteče perilo je veselje rodbine. Perite ga z »Ovenc« terpentinovim milom in zadovoljni boste. Poceni je, krasno pere in je domač izdelek Fockove milarne iz Kranja.

d Redek vremenski pojav. — V nedeljo 13. novembra so imeli v Ljubljani čisto navadno novembrsko vreme brez sonca. Običajno noč sama ni bila velika, pa tudi deževalo ni. Upravičeno je človek v krasnem jesenskem času pričakoval, da bo Ljubljana v megli. To se je megle zanesla drugam. Zanimivo je namreč, da je bila vsa Gorenjska od Kranja navzgor ves dan v megli, ki je bila ponekod zelo gosta. Tudi na večer je megla ležala na Gorenjskem skoraj do Medvod, od Medvod naprej pa megle ni bilo. Da je ta pojav re-

Devetletna Tončka Krajnik iz Godešič, župnija Retače pri Škofji Loki, je v nedeljo, dne 13. novembra med sv. mašo sprehodila, dočim je bila preje poldrugo leto popolnoma sroma.

Nova ljudska šola na Črncem vrhu

Dr. Trumbič je umrl

V petek dopoldne je v Zagrebu umrl dr. Ante Trumbič, velik hrvatski politik, ki je bil tudi prvi zunanji minister naše nove države. Dosegel je starost 74 let. Bil je globoko izobražen mož, ki se je zgodaj posvetil politiki. Med vojno je zunaj v svetu ustanovil Jugoslovanski odbor, ki je delal za združenje Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno državo. S Pašićem je sklenil krški pakt, kako naj bo nova država urejena. Tega pa Pašić potem ni

držal. V novi Jugoslaviji je bil še nekaj let poslanec ter zadnja leta v Radičevi stranki. S svojo veliko izobrazbo je radičevskemu gibanju mnogo koristil. Bil je tudi veren ter je lepo umrl. Pred smrtjo je dejal: »Po smrti bom za Hrvate lahko še več storil, kakor sem mogel tukaj.« Dokaz njegove globoke vernosti. Takega moža bodo Hrvatje močno pogrešali. Naj počiva v miru!

zanimiv, dokazuje nadalje še dejstvo, da je bila Sv. Ana nad Tržičem že v soncu, ko je bila megla na Gorenjskem povsod prav nizka. Proti Ljubljani pa se je dvignila in se spremenila v oblake. Zato je tudi vso nedeljo imela Šmarna gora kapo, tako da je bila Šmarna gora brez megle, gornja polovica, ki se navadno koplje v sončnih žarkih, pa je bila v megli.

d Pet kilogramov kuhane koruze in pet litrov vina. Pravi »požeruh« je vsekakor Julij Fehervary iz Stare Kaniže. Zanj je kaj navadno, če poje toliko, kolikor bi zadostovalo za nasičenje 5 ljudi. Oni dan je sklenil slavo, da bo pojedel 5 kg kuhane koruze, nato pa bo spil še 5 litrov vina. Toda že pri četrtem kilogramu mu je postalo slabo, da je padel v nezavest. Rešil ga je smrti samo zdravnik, ki je bil takoj pri roki. In mu izpral želodec. Požeruh je nazadnje obljubil, da se ne bo lotil nobene stave več.

d Vlom v župnišče. Pred dnevi je bilo vlomljeno v župnišče v Koroški Beli. Vlomilec je odnesel 2000 din gotovine in pa 2000 din vreden fotografski aparat, ki je bil last kaplana g. Franca Dobovška. Vlom je osumljen neki znan potepuh, ki se je prejšnji dan potepal po Koroški Beli, po vlovu pa je naenkrat izginil ter ga sedaj išče orožništvo.

d Ko je bila svatba v kraju, je objavil sinovo smrt. Da bi se svatba mogla nemoteno izvršiti, je prikril smrt svojega sina kmet Boža Nikčević iz Stubice pri Nikšiću. V času največjih priprav za možitev hčerke je zbolel Nikčević mlajši sin. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer so ga operirali, vendar pa je šent kmalu umrl. Oče je dobil obvestilo o smrti sina prav na predvečer svatbe. Ponovnih stroškov, ki so v zvezi s pripravami za poroko, se je ustrašil in zato ukazal svojemu sinu, naj ničesar ne pove domačim. Svatje so se sicer zanimali za mlajšega brata, pa jih je kmet potolažil, češ da leži še v bolnišnici, čeprav so ga na tihem že pripeljali domov. Oče je krsto dal v sobo zakleniti. Šele potem, ko je bila poroka končana in svatba v kraju, je objavil sinovo smrt.

d Nenavaden primer goljufije. Mariborskemu državnemu pravdnstvu je bil prijavi-

ljen posestnik iz Ploderšnice, ki je prodal Kletarski zadrugi v Mariboru pet polovnjakov vina. Pri nakupu je nakupovalec zadruga vinski mošt stehalč z merilom za vsebino sladkorja. Merilo je pokazalo nenavadno visoko stopnjo sladkorja, zaradi česar je dobil vinogradnik zelo ugodno ceno. Ko pa je vino pripeljal v Maribor kupcu, so ga pred spuščanjem v klet ne samo stehali, temveč tudi poskusili. Pri tehtanju se je pokazala dogovorjena gostota sladkorja, pri poskušanju pa je bilo vino popolnoma slano, kakor morska voda. S tem je prišla na dan prebrisana sleparija. Vinogradnik je zmešal v vino kuhinjske soli, da bi s tem dvignil njegovo gostoto. Zaradi te primesi je merilo za sladkor pokazalo nekaj stopinj sladkorja več, kakor ga je vino v resnici imelo. Kletarska zadruga je prijavila zadevo kletarskemu nadzorniku, kateremu je prodajalec pri zaslišanju svojo krivdo priznal. Kletarski nadzornik ga je ovadil državnemu pravdnstvu. Zaplenjeno vino pa bo finančna kontrola zliła v kanal.

d Na otoku Hvaru so izsledili vrelec pitne vode. Kraj Stari Grad na Hvaru in sosedne vasi so trpele zaradi pomanjkanja vode, ne da bi jim mogel kdo pomagati. Studencev

namreč nikjer ni bilo. Vendar pa so spravili skupaj oddelek strokovnjakov, ki je začel vrtati. Res je na nekem mestu odkril v globini 16 m zdravo vodo v veliki množini, da bi zadostovala za potrebe kraja. Sedaj bodo skušali dobiti podporo pol milijona dinarjev in takoj napeljati vodovod.

d Težke vprežne konje kupujejo Nemci iz »rajha« v Medjimurju. Te dni se mudita tam dva trgovca iz Hamburga, ki plačujejo za vsakega močnega konja po 6000—10.000 dinarjev. Letos sta ta dva trgovca izvozila iz okolice Čakovca že 1300 konj in kmetom plačala zanje 12 milijonov dinarjev.

d Naši planinci so odpotovali na pogreb Ataturka. Te dni je odpotovalo čez Sofijo v Ankaro zastopstvo naše vojske, ki se bo udeležilo pogreba preporoditelja nove Turčije Ataturka. Zastopstvo tvori četa naših planincev iz prvega polka v Skofji Loki. Naši planinci potujejo v Ankaro v popolni vojni opremljeni. Na kolodvoru v bolgarski Sofiji so jim priredili svečan in nad vse prisrčen sprejem. Tam jih je pozdravila četa 1. sofijskega pehotnega polka z godbo in zastavo. Po medsebojnih pozdravih so naši planinci odkorakali v poslopje Železniškega doma, kjer jim je sofijška garnizija priredila kosilo. Ob 18 so nadaljevali pot iz Sofije v Ankaro s posebnim vlakom, skupno z bolgarsko četo in uradnim bolgarskim zastopstvom, ki je namenjeno na pogreb Kemala Ataturka.

Švicarske ure, zlatnina - ČUDEN, Prešernova 1

d Kdaj je natakariča nezvesta. Magda je bila natakariča na račun. Z gostilničarjem sta obračunavala vsako nedeljo dopoldne. Neke nedelje jo je gostilničar odpustil brez odpovedi in Magda je iztoževala odškodnino za 14-dnevno odpovedno dobo, češ da jo je gostilničar brez zakonitega razloga odpustil. Pri razpravi je gostilničar navajal, da mu

Nedelja izvrstno uspelih shodov

Tudi preteklo nedeljo so kandidati in namestniki JRZ uporabili za mnoge izvrstno uspele shode in sestanke.

Neumorni senator dr. Kulovec je govoril naraščanju naše stranke v Novem mestu. Gospod senator je dokazal, da so bili pristasi JNS vedno tisti, ki so bili za centralizem iz načelnih in sebičnih razlogov. Prav taki centralisti so socialisti in komunisti. Mačkovstvo kot hrvatsko politično gibanje — pri nas Slovencih nima nobenega smisla, zato je vsak slovenski mačkovec izdajalec slovenskega naroda in naj si pripiše posledice, ki ga bodo v samoupravni Sloveniji prej ali slej zadele. Naš voditelj je in more biti samo dr. Anton Korosec.

Štiri lepo uspele shode je imel preteklo nedeljo minister dr. Krek pri Sv. Križu, v

Kostanjevici, na Raki in v St. Jerneju. Številna udeležba in brezprimerno navdušenje na teh shodih sta zanesljiva oznanjevalca sijajne zmage 11. decembra.

Sijajno so bili obiskani shodi min. dr. Korošca v Ptuj in Ormožu, pa tudi v Ribnici in Dobropoljah, ki sta bila naslednji dan. G. minister je očrtal delo, ki ga je vlada opravila v korist kmetov za oživiljenje našega kmetijskega združništva, in velika javna dela, za katera bo vlada žrtvovala vsoto okoli 4 milijarde dinarjev. Vlada pri svojem delu ni pozabila tudi našega delavstva, kateremu je dala uredbo o minimalnih mezdah in uredbo o starostnem zavarovanju, česar noben prejšnji režim ni upal storiti. V svojem govoru se je g. minister zlasti dolgo mudil pri zunanji politiki sedanje vlade ter poudarjal, da je sedanja vlada ohranila vse dosedanje svoje prijatelje, z modro politiko pa si je znala pridobiti tudi druge velike države za svoje prijateljice in s svojim delom tako pripomogla ne samo k rešitvi mira na naših mejah, ampak tudi do splošnega evropskega mira.

Največji po udeležbi pa je bil shod ministrskega predsednika dr. Stojadinovića v Bosanskem Novem. Prišlo je na zborovanje od blizu in daleč nad 30.000 ljudi.

Vsi dosedanja shodi po mestih in deželi so več kot jasno pokazali, da mora vsak vobliček, ki se hoče 11. decembra veseliti zmage, neustrašeno korakati v vrstah JRZ.

Slovenska mladina! Dr. Korošec je popravil krivico, ki jo je storil slovenski Prosvetni zvezi in njenim organizacijam nasilni Marušičev režim. V zahvalo za to bodi vsak izmed vas navdušen borec za čim večjo zmago liste dr. Korošca dne 11. decembra.

Magda dve nedelji zapored pri obračunu ni oddala toliko denarja, kakor je znesla vrednost jedil in pijač, ki jih je prejemala od gostilničarja, s čimer je postala nevredna njegovega zaupanja, zato jo je lahko po §-u 239 obrt. zak. št. 2 odpustil brez odpovedi. Magda je odklanjala vsako nerednost na svoji strani; res je pri dveh zadnjih obračunih izročila gospodarju premalo denarja, toda vzrok temu je tičal v dejstvu, da je morala nekaterim gostom dajati jed in pijačo na upanje; taki gostje so v obče poravnavali svoj dolg ob sobotah; mnogokrat je pa ta ali oni plačati šele v nedeljo ali ponedeljek, ona pa je razliko že v nedeljo plačala gospodarju. Pri zadnjih dveh obračunih pa sama ni imela denarja, zato tudi razlike ni mogla poravnati. Gostilničar je vse te navedbe priznal kot resnične. Ker sodišče v tem Magdinem ravnanju ni moglo najti nikake nezvestobe, je gostilničarja obsodilo v plačilo odškodnine za 14 dni.

d Izšla je nova uredba o invalidih, s katero bodo vojnimi invalidom v veliki meri popravljene krivice. Uredba stopi v veljavo 1. aprila 1939. Število oseb, ki so do sedaj uživale ugodja invalidske podpore, je znašalo vsega skupaj 71.737. Po novi uredbi bo prištetih med invalide, ki bodo dobivali podporo 138.563 oseb, torej 66.326 oseb več, kakor do sedaj.

d Seja obrtnega odseka Zbornice za trgovino, obrt in industrijo je bila pred kratkim v Ljubljani. Na seji je bilo ugotovljeno, da se položaj v obrti ni izboljšal, čeprav bi bilo n. pr. po povečanju števila obratov sklepali na znatno izboljšanje. Obrtni odsek je sprejel zbornični proračun v predlagani obliki. Nato je odsek razpravljal o predlogu gostinskega odseka za 4. podpredsednika Zbornice ter o preosnovi obrtnin združenj na zborničnem področju. Po nalogu ministrstva za trgovino in industrijo naj se število obrtnih združenj na zborničnem področju zniža za najmanj polovico. Nato je odsek razpravljal o raznih obrtnopravnih zadevah in o podporah obrtnim nadaljevalnim šolam ter kon-

Če ste danes še zdravi,

lahko jutri zbolite za gripo, angino, itd. V takih primerih mislite

na Aspirin tablete in na „Bayer“-jev križ, ki jamči za pristnost.

ASPIRIN

TABLETE Z BAYER-JEVIM KRIŽEM.

Oglaš. reg. pod št. br. 437 od 10. 1. 1934.

čno o navodilih za poslovanje zborničnih zastopnikov v šolskih odborih. Tudi o samoupravi odsekov je bila krajša razprava.

d Pri zapirju ali pa pri motnjah v prebavi vzemite zjutraj na tešče kozarec naravne »Franz-Josef« vode.

d Zahtevo vodstva nove belgrajske zbornice. V belgrajski Delavski zbornici je bil sestanek novoimenovanega odbora te delavske ustanove. Na njem je bila sprejeta zahteva, da se uredba o najmanjših mezdah točno izvaja, dalje da se poveča število nadzornikov dela, preosnova zakona o zavarovanju delavcev in pravilnika Suzorja, pokojninsko zavarovanje delavcev pri Okrožnih uradih v tem smislu, da se določi rok, v katerem bo možno pridobiti pravico do starostne rente, znižana podlaga pokojninske premije pa poveča. Prav tako zahteva med drugim novi odbor Delavske zbornice preosnovo uredbe o javnih borzah dela. Zahtevali so tudi, da se vprašanje zaposlitve tujcev v naši državi temeljito prouči.

d Vendar enkrat. Na ljubljanski glavni pošti so oni dan odprli preurejene prostore. V prvem nadstropju so na levi steklena vrata, skozi katera prideš v prvo dolgo, primereno opremljeno dvorano za stranke. Steklена pregraja z linicami loči stranke od uradništva. Za tem prostorom je oblačilnica za

uradništvo, zadaj pa umivalnica. Na desno odtod so tri velike, sodobno opremljene sobe, namenjene blagajniškemu poslovanju; glavni blagajniški prostor je v sredi. V severnem podaljšku je dvorana za pismonoše. Ta prostor je še enkrat večji kot je bil stari. Preureditev so izvršili po načrtih prejšnjega režima, ki še davno ni dal Ljubljani to, kar zasluži.

— Bodoče matere morajo paziti, da se izognejo vsaki lenivi prebavi, posebno zaprtju, z uporabo naravne »Franz-Josef« grenke vode. »Franz-Josef« voda se lahko zauživa in učinkuje že po kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Reg. po miz. soo. pol. in nar. zdr. št. br. 13403, 26. V. 33.

d Zle posledice Pucej—Kramerjevega centralizma se kažejo tudi pri zagrebški »zakladni bolnišnici«. Pred nekaj meseci so začeli bolnišnico povečavati in dozidavati nove dele. Dograjeni so bili temelji in surovi zidovi, naprej pa ni šlo, ker uprava bolnišnice še ni dobila od države, banovine in občine dolžnega denarja. Od teh treh činiteljev mora bolnišnica dobiti nič manj kakor 11 milijonov dinarjev. Seveda je prvi dolžnik država, ki mora plačati sedem milijonov in pol. Ne samo, da trpi zaradi tega najbolj potrebni socialni zavod, kakor je bolnišnica, temveč trpe

Bolniku so dali na prsi »železna pljuča«. S temi železnimi pljuči mora vsak dan dihati po 7 ur. Na vse možne načine se sredi otepa smrti, pa vendar bomo morali kljub temu vsi umreti.

Mesece in leta dolgo ste sedeli v ječah, puškina kopta in pendreki so padali po vaših hrbtih, v obraz so vam pljuvali, stotisoče dinarjev glob ste plačali, za veleizdajalce so vas proglasili, ker ste se upali zaklicati: Živio dr. Korošec! Dne 11. decembra pojdite z istim vzklikom svobodno na volišče in pokazite nasprotnikom, da se Slovenec nasilju ne ukloni

P. Kazimir Zakrajšek:

Ali naj naši izseljenci izkrvave?

Vsako leto na prvo adventno nedeljo se ves naš narod spomni na poseben način svojih izseljencev. Pod to besedo pa razume vse blane družine ali fare, ki so odšli kamorkoli po svetu ali po mestih in industrijskih krajih tu doma, ali po tujih delih naše države, ali so odšli na tuje čez naše državne meje, kakor tudi tistih visokih stotisočev, ki so bili po krutih mednarodnih pogodbah nasilno odsekani od našega narodnega telesa in so v nevarnosti, da nam ne utonejo v tujih morjih.

Na vse te hoče izseljenska nedelja posebno živo opomniti vse domače tu doma, da bi se vsikdar zavedali, da razdalja, ali meje, ali morje nikdar ne sme ločiti sre in raztrgati svele družinske ljubezni. Če je kdo zdoma, s fare, zato še ni nehal biti član rodne družine, rodne fare, in rodna družina in fara ni nehala biti njegova. Zato pa hoče ta nedelja opozoriti vse posameznike, vse družine, vse fare, pa tudi ves narod svetih dolžnosti do teh naših izseljencev. Z tem, da so zdoma, da so po mejah ločeni od nas, še niso nehali biti naši, sestavni del domače družine, domače fare, našega naroda.

Nasprotno! Do teh imamo toliko večje, svetejša dolžnosti, kolikor bolj so naše skrbi, naše pomoči, naše ljubezni potrebni. Grdo srce samo pozna pregovor: »Izpreči oči iz srca.« Prava ljubezen tega pregovora ne pozna.

Pa tudi naše izseljence zdoma na tujem hoče izseljenska nedelja opomniti prav na isto. Če si zdoma, še nisi prenehal biti član svoje družine, fare, naroda, države. Če si oče, pa zdoma, nisi prenehal biti oče svoje dru-

žine, pa tudi tisoče in tisoče kilometrov proč od njih. Dalja, meje, morje ne razbije družinskih in narodnih vezi. Zato pa tudi ne dolžnosti.

In ta izseljenska nedelja, Bog ve, da nam je bila in nam je še zelo, zelo potrebna.

Mi tu doma, kako strašno smo grešili nad svojimi izseljenci. Stotisoči so se podali zadnjih 50 let čez meje v tujino. Pa smo se tu doma vprašali, kaj bo s temi na tujem? Naši lastni sinovi in hčere, očetje, bratje — sestre so bile, pa nam je bilo le malo mar zanje. Kot bi bili brez srca. Jokali so posamezniki, srca so se trgala, morje solza se je prelilo ob ločitvi — in — — to je bilo vse. Odšel je, odšli so... z Bogom. Če bi bili vsi poginili na tujem, kaj nas je brigalo. Če so nam kaj poslali, je že še bilo, smo jim že še pisali. Če niso, pa — naj bodo kjer hočejo. Ali ni to strašno, sramotno dejstvo za sebe, za čuteč narod, za družine, za sorodnike.

O, veliko, veliko poslanstvo ima izseljenska nedelja, kajti pri tem se nismo zavedli, da se je z izseljenstvom odprla naša srčna žila odvodnica, da je iz te rane preko naših meja lila naša lastna slovenska kri. Da, niti tega nismo pomislili, da pomenja to izgubo naše lastne srčne krvi, življenjske krvi, da smo s tem prišli v nevarnost — lastne smrti. Danes imamo polovico naroda ločenega od narodnega telesa. Polovico telesa proč. Ali smo še celo telo, še življenja zmožni?

O, Izseljenska nedelja, veliko nalogo imaš, da prebudiš nas vse, ves narod k zavesti: ali rešiti to kri, ali pa poginiti.

tudi podjetniki, ki so zidarska in druga dela prevzeli, pa morajo čakati na svoje plačilo, ker uprava bolnišnice ne more do njih izpolnjevati svojih obveznosti.

d Cigani naj dobe stalno bivališče in delo. Ciganska nadloga se je že razpasla tudi v Banatu. Oni dan so cigani pripeljali v Novi Vrbas plesajočega medvedka, izrabili radovednost ljudi in medtem temeljito oropali stanovanja. V zadnjem času so se tatvine in vlomi kar naprej ponavljali. Slednji pa so cigani oropali še katoliško cerkev v Kuli. Ljudje, ki se ciganske nesnage boje, so začeli prositi in rotiti oblast, naj jih reši tega zla in odločno pomeje z njimi.

IZ DOMAČE POLITIKE

p Zivkoviča pozdravljajo z gniliimi jajci. Bivši samodržec Zivković se je te dni vrnil iz svojega rojstnega negotinskega okraja. Po poročilih, ki so prispela iz Negotina v Beograd, je bil sprejem nekdanjega diktatorja Zivkoviča v njegovem rojstnem kraju naravnost porazen zanj in za JNS. Kakor hitro se je namreč Zivković kot kandidat za negotinski okraj pojavil s svojim namestnikom Banjaninom v prvi vasi v negotinskem okraju, so ga ustavili kmetje ter ga pričeli najprej spraševati, zakaj je bila tako visoka trošarina za vino za časa njegove vladave, in zakaj je njegov namestnik Banjanin, ki ga nihče ne pozna. Zivković na to ni vedel odgovora. Kmetje, sami vinogradniki, ki so pod prejšnjo vlado pretrpeli veliko škodo, ker niso

mogli prodati svojega vina, so Zivkoviča in Banjanina obmetavali z gniliimi jajci, njegov avtomobil pa s kamenjem. Pred točo gnilih jajc sta se Zivković in Banjanin zatekla v neko hišo in se skrila. Razjarjeni kmetje pa so Zivkovičev avtomobil prevrnili v cestni jarek. Oba junaka JNS so rešili šele varnostni organi, ki so prišli na lice mesta in napravili red. Zivković in Banjanin sta potem po najbližji poti pobegnili iz negotinskega okraja.

p Ali ni drzno, da si taki tihi sploh upajo na dan! Minister dr. Kaludžerič je govoril v Sarajevu na shodu, kjer je povedal, da je Jevtič hotel ustanoviti koncentracijsko taborišče za svoje politične nasprotnike. Premišljeval je le še, kje bi bilo tako taborišče bolj primerno, ali ob Drini ali v Preči ali v Foči. K temu bi dodali mi še to: Takrat ko so na Slovenskem sedanji Mačkovi zaupniki internirali naše voditelje, je bil že za kakih 50

Celo naročje kač je na paši samo s svojo palico pobil tale romunski pastir v bližini Craiove

slovenskih mož pripravljen poseben kraj za njihovo internacijo. Blizu Boke Kotorske, kjer je stara trdnjava, so pripravljali prostor, kjer bi spravili vse slovenske može, ki so se sedanjim Mačkovim zaupnikom na Slovenskem zdeli nevarni. Do tega pa ni več prišlo, ker je Jevtič poprej zletel z vlade.

Izšla je Družinska Pratika za leto 1939

z zelo bogato vsebino in obilico krasnih slik v bakrotisku.

Dobiva se za cen. Din 5.— (po pošti 50 par več) vseh knjižarnah in mnogih trgovinah širom Slovenije. Preprodajalci velik popust.

»Družinska Pratika« na najde pol v vsako hišo!

p Dan sodbe prihaja. V Beograd so prispeli te dni štirje zapuščeni generali JNS Zivković, Banjanin, Jevtič in Kramer ter imeli sestanek in sejo tako imenovanega političnega odbora. Dr. Kramer je prispel zelo pobit ter ne daje prav nobenih navdušenih in samozvestnih izjav, ker se zaveda, da mu bodo decembrske volitve prinesle zaslužno

Slovenski delavci! Delavski marksistični voditelji kandidirajo pri volitvah 11. decembra v bratski slogi in na isti listi kot »nacionalisti«, ki so pred leti poslali v Trbovlje morilce rudarja Fakina. Takim ljudem zaveden slovenski delavec ne da svojega glasu!

plačilo za krivice, ki jih je prizadejal slovenskemu ljudstvu s svojim preganjanjem.

p Mazači državnega edinstva. Na shodu v Sarajevu je povedal minister Kaludžerčić tudi tole: Peter Živković je v Jugoslaviji pripravljaval fašizem. Mož seveda ni imel pojma, da je za fašizem treba drugačnega človeka, kakor pa je on. Ko je Živković že čutil, da bo moral iti, je poklical iz Nemčije znanega nemškega književnika Hermana Wendla, kateremu je dal na razpolago salonski voz, da se je lahko vozil po državi. Wendel je dobil tudi državni avtomobil na razpolago. Živković je naprosil Wendla, naj napiše v nemških listih o njem članek, kjer bi ga hvalil kot nekakega vodjo ali »Führerja«. Ko pa se je Herman Wendel vrnil domov, je res napisal članek o Jugoslaviji. V tem članku pa je dejal: Živkovičeva diktatura je podobna zdravljenju, kakor bolnika zdravi znani mazač Eisenbart. Kar je Eisenbart v medicini, sta Živković in Jevtič v politiki. Oba sta mazača državnega edinstva.

p Predsednik društva »Sola in domc, ki tudi našim čisopisom vsiljuje svoja reklamna poročila dr. Lončar, potem večni nergač dr. Stanovnik in kulturnobojnež dr. Vavpetič so te dni obiskali v Zagrebu dr. Vladka Mačka in mu predložili v odobritev svoje kandidatne sezname. Z njimi vred je bil črnomojski Hrvat Koren, ki je Mačka poučil o stanju v svojem okraju. Kaj bo s kandidaturo Marušičevega ljubljence Ivana Kronovška v celjskem okraju, še ni znano.

Dekleta in žene, obrnite se pri prihodu v Ljubljano samo na Kolodvorski misijon. Službo Kolodvorskega misijona vrši pri vseh vlakih gospodična z belo-rumenim trakom na rokavu. Obračajte se samo nanjo! Zaupajte se samo njej! — Zavetišče Kolodvorskega misijona, Slomškova ul. 1.

Koroški Slovenci so člen narodne jugoslovanske družine

Da smo tudi mi Slovani, da slovenski je Korotan, narod naš dokazuje hrani, jezik naš in duh in stan.

Zadnji »Koroški Slovenec«, glasilo naših rojakov onstran Karavank prinaša na uvodnem mestu zanimiv članek pod naslovom »Dostojanstvo narodne družine«. Iz članka prinašamo naslednje pomembne odstavke:

»Največje zmagovalce je v dvajsetem stoletju doživel narod s tem, da pristajajo države na načelo narodnega kulturnega občestva, ki sega preko političnih mejnikov.

Naš materni slovenski narod živi v Jugoslaviji, ki združuje troje južnoslovanskih ljudstev. Nismo koroški Slovenci in Hrvati v Burgenlandu edini južnoslovanski drobci izven Jugoslavije. Po zadnjih podatkih živi izven Jugoslavije nad dva milijona in pol Jugoslovancev, južnoslovanski narod Bolgarov pa tvori svojo posebno državo. Okroglo 650.000 Slovencev in Hrvatov se nahaja v Italiji. V Nemčiji je nas Slovencev in Hrvatov v bivši Gradiščanski skupno okrog 170.000.

VINA dolenski, štajerski in sploh vseh vrst, kupite pri **CENTRALNI VINARNI v Ljubljani.**

p Vsi se bodo znašli v sračjem gnezdu. Časopisje piše, da so se pogajanja med Kramerjevim krilom JNS in med skupino bivšega ljubljanskega župana dr. D. Puca ter dr. Koruna glede skupnega nastopa na listi dr. Mačka v Ljubljani razbila. Skupina dr. Puca je baje zaradi tega sklenila, da razglasi za volitve 11. decembra neudeležbo in da pozove svoje somišljenike v Ljubljani, naj se volitev ne udeležijo. Pogajanja med obema skupinama so se razbila zaradi nepopustljivosti Kramerjevcev. Precej neverjetno! Ko pride odločilen dan, bodo vsi nasprotniki slovenske skupnosti peli — eno pesem.

p Nehvaležni rdečkarji. Medtem ko je dr. Maček omogočil JNSarjem kandidature, so se pa socialdemokrati z njimi tako zvezali, da bodo JNSarji postavili kandidate tam, kjer ne bo socialistov, socialisti pa bodo postavili kandidate tam, kjer ne bodo kandidirali JNSarji. Tako bodo drug drugega volili. Tako bodo socialisti pomagali tistim ljudem, ki so pri nas ustanovili Orjuno, katera je potem delavce streljala in pobijala. Naša stranka je bila takrat, ko je sirla orjunska nasilje in rešila tudi delavce. Sedanja vlada pa je ustvarila take delavske postavbe, da bi ji morali za to izreči priznanje vsi delavci. Namesto tega pa se gredo rdeči generali vezati s svojimi zatiralci zoper tiste, ki so se potegovali za delavske pravice.

p »Tisti, ki so nas razganjali, se danes svobodno sprehajajo.« Ono nedeljo je minister dr. Spaho v Sarajevu imel shod svojih volivcev, kjer je dejal med drugim tudi to: »Ko bi danes na listi dr. Mačka bili tisti ljudje, s katerimi smo pri zadnjih volitvah na Mačkovi listi nastopili tudi mi, bi mi danes temu ne ugovarjali. Ljudje naj svobodno glasujejo za to ali ono listo ter naj dajo svoje zaupanje tistemu, ki ga imajo za najboljšega. Toda na tej sedanji Mačkovi listi so gg. Peter

Najnovejša za jesen I

Živković, Jevtič in Velja Popović, to so prav isti možje, ki so tedaj nad nami in dr. Mačkom izvrševali najhujši teror ter nasilje. Vendar smo mi preveč svobodoljubni, da bi mislili na to, kako bi gg. Jevtiču in Popoviću vračali milo za drago. Ko smo se tedaj za petomajske volitve zbrali na Vračniku, da bi se pogovorili na volivnem shodu pred 5. majem, so nas razgnali. Danes pa se Jevtič in Velja Popović lahko svobodno sprehajata. No, če je dr. Maček pozabil na tiste čase in če so pozabili na tiste čase njegovi sedanjí zavezniki, ljudstvo pa ni pozabilo strašnih krivic in nasilja. Zato tudi ni dvoma, da si je dr. Maček s takimi zavezniki močno škodoval ne le na Hrvatskem, marveč tudi drugod.

p Ne lažite! Kakor je bilo že povedano, pristaši ljudske fronte razširjajo po deželi govorce, češ da bo takoj po volitvah Jugoslavija razdeljena, če bo zmaga lista JRZ. To delajo po navodilih iz Moskve ljudje tiste ljudske fronte, ki je dejansko kriva vse nesreče češkoslovaškega naroda. Tem in takim komunističnim agitatorjem je ono nedeljo odgovoril že predsednik vlade dr. Stojadinović pred 80.000 poslušalci, ki jim je povedal: »Jugoslavija je danes močna država, obkrožena je od prijateljev in dobrih sosedov. V svojih mednarodnih odnošajih ne zahtevamo ničesar tuje, ne damo pa niti pedi zemlje, ki je naša! Te dni ste videli, kako se meje nekaterih držav morejo v 24 urah menjati. Nam pa se niti z enim sosedom ni treba pogajati o medsebojnih mejah. Zaradi tega živimo in želimo, da bi tudi v prihodnje živeli — z vsemi sosednimi državami v najboljših in najkorektnostnih odnošajih. — Istočasno pa je madžarski zunanji minister Kanya izjavil, da med Jugoslavijo in Madžarsko ni nobenega nesoglasja več, ter da se bodo odnošaji med obema sosedama v prihodnje razvijali v medsebojnem spoštovanju. Tudi glasovi iz Rima naglašajo, da je Italija z Jugoslavijo v prijateljskih odnošajih, ter o kakih spremembah v Srednji Evropi ni nobenega govora. Te izjave so zadosten dokaz, kako agitatorji ljudske fronte z lažjo ter brez uspeha na eni strani hočejo motiti miren po-

RADI TOPLE JESENI

in prevelike zaloge se

prodaja zimsko blago

po izredno nizkih cenah pri

FR. DOBOVIČNIK - CELJE

tek volitev pri nas, na drugi strani pa tudi brez uspeha skušajo ustvariti med volivci nekako razburjeno vojno razpoloženje, ker vedo, da komunistični agitaciji pšenica najbolj cvete takrat, kadar se ljudi loteta kak strah. Tega pa ti zaplotni junaki pri nas ne bodo doživeli. Proč s kalilec miru, ki svoje razdiralno delo opravljajo v zenci Mačkove opozicionalne liste!

P še so jih premalo trpinčili. Kakor smo že povedali, so se JNS-arji ter socialisti med seboj zvezali, da bodo drug drugega podpirali. V delavskih krajih, zlasti pa v laškem okraju, v revirjih Trbovlje in Hrastnik je ta zveza takoj povzročila veliko ogorčenje. Delavci pravijo, da ne bodo volili skupaj z voditelji nekdanje Orjune, ki je ravno v teh krajih delavce streljala in pobijala kot stekle pse.

P Slobodne volitve, kakor jih še ni bilo. Čim bolj gre volivna borba k zaključku, tem živahnije je razpoloženje ljudstva v notranjosti države. Za razliko od prejšnjih volitev, ki jih je izvajala JNS z nezasišanim nasiljem, se vrši pod sedanjo vlado volivna borba popolnoma mirno ter doslej še ni bilo niti ene upravičene pritožbe zaradi postopanja upravnih oblasti. Vse politične skupine lahko nemoteno prirejajo sestanke, in so tudi povsod, kjer le imajo kaj svojih pristašev, lahko postavile svoje kandidate. Pri teh volivah je opozicija nezadovoljna z načinom izvedbe. Prej se je vedno in upravičeno lahko pritoževala zaradi gaženja zakonov, zatiranja opozicije, preganjanja čuvarjev list, danes pa se opozicija pritožuje med seboj, da nasilja sploh ni in da jim je vlada s tem iz rok strgala najmočnejše volivno geslo. Srbski poznavalci volivnih borb pravijo, da so sedanje volitve, ki jih voli voditelj Slovencev dr. Korošec, najbolj slobodne, kar jih je bilo kdaj v Srbiji.

P V Ljubljani je 23.695 volivcev. Tako je končno veljavno ugotovil domovinski urad mestnega poglavarstva.

NESREČE

n V 50 m globok prepad se je prevrnil avtomobil, poln potnikov, blizu Cetinja. — Trgovca brata Simonič sta se vračala v družbi svojih otrok z avtomobilom z neke svatbe. Ker luči v poznem večeru nista preveč do bro svetili, je avtomobil zdrsnil v prepad. Na vzdih in krike so prišli bližnji kmetje in potegnili iz ruševin ranjence. Trije so odnesli težke poškodbe, ostali pa lažje. Avtomobil pa se je razbil.

n Vlak je šel preko njega, a je ostal živ. To se je zgodilo oni dan v Lekeniku pri Šišku. Malega Mato Dumboviča je mati poslala po petrolej. Deček se je vračal ob železniški progi, a za njim je prisopihal osebni vlak. Dečka se je prijel športniški duh in je začel z vlakom tekmovati v hitrosti. Toda vlak je povečaval hitrost in ga skoraj prehitel. Ker je bila na poti neka pregraja, je hotel deček pred vlakom preskočiti progo in po drugi strani tekmovati naprej. Toda prav na tiru ga je udarila lokomotiva in ga butnila med

Zboljšanje prometnih razmer na Gorenjskem

Gotovo ni železniške proge v državi, ki bi se bila vsaj v gotovih dobah tako splačala, kot je gorenjska proga. Vzemimo samo kot primer jeseniško postajo, skozi katero gre dnevno nad 100 vlakov. Če sam tovorni promet je zaradi industrije na tej progi močan, poleg tega še izvoz, v katerem prednjači Bolgarija, ter dalje gost osebni promet in še izredni vlaki. Železniškim uslužbencem je treba priznati, da izvršujejo težko službo. Ko večkrat beremo obrežanje v zamude vlakov, nič ne pomislimo na zatiranost te proge in prav nič na to, da nam Nemčija pošilja vlake z velikimi zamudami, katerih posledica je potem vsa nadaljnja zamuda na progi.

Železniška uprava se trudi, da odpravi ves nered in izdelani so načrti, da se pristopi še k nadaljnjim izboljšanjem. Znano je še.

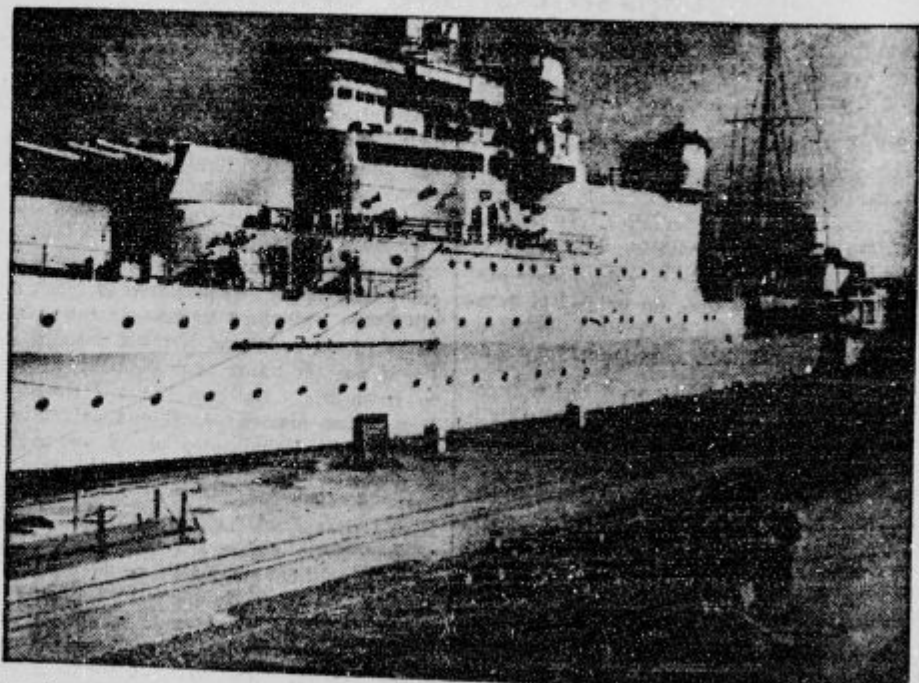
kako slabo je vplivalo, ko smo z naše strani pobrali drugi tir skozi predor. Sedaj se na novo postavlja ta tir od postaje do predora, da se pridobi prostor za postavitev vlakov. Na drugi strani pa Nemčija že dela na obnovi drugega tira in bo tako tudi naša stran prisljena, da ga obnovi do sredine predora. Tako bo odpravljena prva napaka. Dalje se na vsej gorenjski progi delajo nove postaje in izogibašča. Tako postane postaja Zabnica, ki je bila do sedaj samo postajališče. Grade že postaja v Besnici pod Podnartom, dalje bo nova postaja v Globokem nad Otočami, razširi se postaja v Zirovnici kot predpostaja Jesenic, postaja postane tudi Javornik. Ko bo vse to izvedeno že v prihodnjem letu, bodo odpadla čakanja na progah, ker bo več izogibašča. Akcijo železniške uprave pozdravljajo vsi.

tračnice. Mato je obležal negibno, a vlak je vozil preko njega. Strojevodja je ustavil vlak in šel pogledat za dečkom. Skoraj ni verjel svojim očem: deček je ležal nepoškodovan med tračnicami brez sledu strahu. Le hudo mu je bilo, ker se mu je razbila steklenica petroleja.

n Vagon bombaža v ognju. Oni večer so doživeli na Pragerskem veliko razburjenje. Zvečer okoli 11 je vozil v postajo tovorni vlak z gorečim vagonom. Iz strehe vagona, naloženega z balami bombaža, so švigali visoki plameni, iskre so frčale daleč naokrog in zdelo se je od daleč, da drvi skozi temno noč pošastna žareča plamenica. Na pragerski postaji se je vlak ustavil, goreči vagon so takoj odklopili in železniško osebje je začelo ogenj gasiti. Gašenje je trajalo tri ure, ker so bale vedno znova začele goreti, četudi so bile z vodo kar prepojene. Škoda znaša samo na vagonu 17.000 din, na bombažu pa seveda primerno več. Ogenj je najbrž povzročila

iskra, ki je med vožnjo padla na suh bombaž ter ga vnela. Mogoče je pa tudi, da so kje v Trstu pri nakladanju delavci kadili, pa je padel komu ogorek cigarete med bale. Ogenj je počasi tlel, dokler ga ni nagla vožnja razpihala.

n Razne nezgode. Blizu Mengša je neki avto podrl Franca Bukovca, pečarskega pomočnika iz Kamniške ulice v Šiški. Bukovec je dobil hude notranje poškodbe. — S kolesa je padel in dobil resne notranje poškodbe Damjan Kurent, sluga pri ljubljanski podružnici »Prašedione«. — Poslovodja pri trdnici Blatnik Zorko Ribarič, ki stanuje v Počehovi, je v bližini doma podiral kostanj, ki se je zvrnil nanj ter mu stisnil prsni koš in zlomil levo roko. — V Prevojah pri Kamniku se je hudo ponesrečila posestnikova hči Katarina Klopčič. Peljala se je s kolesom, pri tem pa ji je spodrsnilo na spolzki cesti, da je padla na glavo. Obležala je nezavestna. Prepeljali so jo v ljubljansko bolnišnico, kjer je bila

Kakor beremo v časopisih, se Anglija silno hiti oboroževati v zraku in na morju. Slika nam kaže najnovejšo križarko »Liverpool« v nekem angleškem pristanišču. Ladja je najmoderneje oborožena in ima pripravo za spuščanje letal.

RAZGLED PO SVETU

ITALIJA

s Drobiz. Vlak je povozil 31-letnika Kurnarja Josipa iz Ločnika. — S kolesom se je zaletel v zid in se pobil do smrti 24 letni Jakob Silič v Trstu. — Poseben seznam družin z velikim številom otrok bodo morale voditi odsele občine v Italiji. Kdor hoče priti v ta spisek, mora imeti najmanj sedem živih otrok, od mrtvih pa pridejo v poštev samo oni, ki so padli v vojni, ali pa za narodno stvar. — V Rimu se je končal tečaj za ljudskošolske učitelje, ki so se pri tej priliki natančno seznanili z vladnim načrtom o razlagi plemenskega vprašanja in plemenskih načel v ital. ljudskih šolah. — Italija namerava zahtevati od Francije, da prepusti železnico iz afriške Ad-dis Abebe do pristanišča Džibuti in tudi pri-

stanišče samo. Šele potem bi Italija bila pripravljena skleniti s Francijo podoben sporazum, kakor ga je z Anglijo. — V avtomobil se je zadel 23-letni Franc Leban iz Poljubina. Vozil se je s kolesom proti Tolminu. Na strmi cesti mu je prišel nasproti avtomobil. Leban se je zaletel vanj ter si pri tem razbil lobanjo. Prepeljali so ga na rešilno postajo v Tolmin, kjer je kmalu potem umrl. — Utonila je sedemletna Sonja Abram iz Rihemberka. Šla je k Vipavi po vodo ter po nesreči padla v reko, ki jo je odnesla skoraj tri kilometre daleč. Našli so jo pri Saksidu. — Volk in Lojze Kerševan, oba z Gradiškute pri Ločniku, sta v torek, 8. novembra našla v bližini železniške proge topovski izstrelak velikega kalibra, ki se je kmalu potem razpočil in oba strahno zdelal. Vendar sta oba ostala pri življenju. Pre-

čaja ni držal, temveč se je vmešal v kolo. Nastalo je prerekanje, najbolj pa so se razburjali tamburaši, ker so prišli ob posebno nagrado. Ko se je vse razplamtelo, je prišel s sekiro v roki Gjurov brat Ivan in začel divje mahati okoli sebe. Ko so se ljudje razbežali, so ležali na tleh trije težko ranjeni. Prepeljati so jih morali v bolnišnico. Čim je iz vasi odpeljal voz z ranjenci, je bušnil ogenj iz gospodarskega poslopja Ivana Stubliča. Preden so gasilci z zastarelim orodjem začeli gasiti, so bile v plamenih zaradi velra še tri sosedne zgradbe. Vse je pogorelo do tal, a orožniki so odpeljali v zapore najbolj razgrete pretepače. Za požigalce pa ne vedo.

NOVI GROBOVI

n Resnica je samo ena in več kot enega življenja vredna. V Bukovici nad Škofjo Loko je umrla zasebnica Marija Fojkar. — V Mariboru so pokopali 63 letno Antonijo Dolenc roj. Likon. — V Cirkoveh je odšel h Gospodu po večno plačilo duhovni svetnik in župnik Anton Ravšelj. — V Zagrebu je umrl bivši zunanji minister dr. Ante Trumbić. — V Ljubljani so odšli v večnost: podpolkovnik v p. Josip Novak; sprevodnik drž. železnice v p. Stefan Eržen; ključavničar drž. železnice Ivan Zdešar; Frančiška vdova Klančar; krojaški pomočnik Peter Sedovnik, in viš. rač. kontrolor Ivan Rus. — Naj počivajo v miru!

dolgo časa nezavestna. Zdravniki so ugotovili nevaren pretres možganov. — Ljubljanski reševalni avto je prepeljal v ljubljansko bolnišnico 44 letnega delavca Stefana Jurca iz Podolnice pri Horjulu. Pri delu je padel nanj težak kos gradiva in mu zlomil nogo. — Pri kopanju nove ceste pri Sv. Urbanu pri Ptuj se je ponesrečila 29 letna Markez Juhijana, hči posestnika iz Svetinj. Zasula jo je zemlja, pri tem ji je strlo desno nogo ter ima hude notranje poškodbe.

n Svoje žene se je hotel znebiti. Te dni sta stala pred sodiščem v hrvaški Petrinji trgovci Djakovič iz Gline in delavec Lazar Eremija iz Oblaja, ker sta kriva smrti Djakovečeve žene in njene služkinje. Djakovič se je namreč hotel znebiti svoje žene, pa je nagovoril Eremijo, naj jo spravi s sveta. Delavec je prišel ponoči v trgovčev hišo, poveznil na glavo gospodinjico lonce, jo nato polil s petrolejem in zažgal. Posledice so bile stranske. Žena in služkinja, ki je spala v mali sobici, sta zgoreli s hišo vred. Zločinca pa sta se v svojih računih zmotila, že nekaj ur po izvršenem zločinu so ju orožniki prijeli in zaprli. Razprava še ni končana.

666 nagrad. Velika nagradna tekma: volne in svilene obleke, kosi flanele in cefirja, zlate ure in zlati prstani s pravimi diamanti itd. Nagradnih tekem se lahko tudi Vi udeležite, če pristopite k novoustanovljenemu društvu »Narod sebič«. Članarina mesečno samo 1 din. — Pišite za pojasnila na Odbor »Narod sebič«, Ljubljana, Krekov trg 10-II.

n Vaška zabava v znamenju sekire in ognja. Ono nedeljo je bila v Starem Brodu pri Sisku zabava, na kateri so tamburaši igrali tudi tako imenovane solo plese, pri katerem sme plesati le tisti, ki je tamburaše posebej plačal. Gjuro Stublič pa se tega obli-

RAZNO

Zamotan slučaj. Pred nedavnim se je moral na sodniji zagovarjati nogometni igralec Jim Moore iz Memphis, Tenn., vsled dveh obtožb; prvič vsled napada z morilnim orodjem (samokresom), drugič pa, ker je imel brez postavnega dovoljenja samokres. Za vsak prestop ek se je vršila posebna poročna obravnava. V prvem slučaju je bil Jim spoznan krivim, v drugem pa oprošten. Torej je bil spoznan krivim vsled napada s samokresom, katerega ni imel pri sebi.

Od L. 1762 do 1809 je imela Ljubljana ranocel-niško šolo (medicinsko-lirurško srednjo šolo), ki je dala glavne učne moči za medicinsko fakulteto, ustanovljeno za časa Napoleonaove Ilirije, ki je pod Avstrijo zopet prenehala.

Najrazličnejše nesreče se pripetijo vsled otroške nepaznosti ali razposajenosti. Tako so se pri Stari Loki neko nedeljo otroci igrali in krompir pekli. Neki deček je porabil krompir in stekel z njim po bregu navzdol. Neki tovariš je zalučal

Narte Velikonja:

Besede

(Povest)

Spisal N. Velikonja, ilustriral akad. slikar L. Šušmelj
Slike iz tromesečne kronike o naših krajih.

KRAJ, KJER SE STORIJA GODI, IN KAJ SE JE PRIPETILO ZUPANU MLAKARJU.

Da še niste bili na Angelski gori!? Česa čakate? Podvizajte se! Danes je angel še v oltarju! Če se bo cerkev podrla, ga ne bo več.

Angelska gora je takšen kraj, da je visoko nad drugimi. Če ne bi bil Gora, bi se mu lahko reklo tudi kako drugače. Če bi učeno rekli, ki rekli, da je planota. Taka planota z jamami in breznji, z dragami in kamni, s skalovjem in strminami. Vendar ljudje nočejo biti Kraševci in so Gorjani. Tudi to morate vedeti. Angelska gora sega od Sinjega vrha do Cavnja in zraven spada Otlica s svojimi Oknom, Orlovico s svojo steno in Caven s svojimi v živo skalo vsekanimi predori. Tam ni ljudi: mislimo na otliško Okno, na Orlovico in predore. Hiše in ljudje so višje na planoti, na Dolu in Otlici. Te planote bi ne bilo, če bi Dol in Otlica ne bila vrh tako strmo usekane rebri. Potem bi se Vipavska dolina kar nadaljevala ter ne bi trélla ob reber. Na Goro se podvizajte! Na Otlici se cerkev lahko podere, ker se je celo podružnica sv. Jožefa in so kame-nje porabili za hiše; sv. Jožef je bil na zraku in dežju in so rekli, da je vreme krivo, če je razpadel. Sedaj je bil na zraku, ker je bil last vseh. Na podružnico je ostal samo še spomin. Lahko bo ostal tudi na angela; če ga ne bo več, ne bo več Angelske gore. Nihče več ne bo mogel

na angelsko nedeljo iti na šagro in ne bo ne grozja ne fig pred cerkvijo in tudi ne pisanega konjička in cukrenega mačka, ki po palici pleza.

Kaj bi govorili o tem, kaj bi bilo, če bi kaj bilo drugače! Če bi te rebri s strmo cesto in ključi in skalovja ne bilo, bi mene ne bilo in tudi spomina na podružnico sv. Jožefa ne.

Maček lahko še višje pleza, kakor pleza po navadi, Angelska gora ne more više. Najnižje se zdi cerkev, ker nekaj hiš, ki so še nižje, ne vidite. Da, cerkev! Vedeti morate: zidali so jo tam, kjer je rajni Kušin vrgel na tla svoj kožuh in nanj sto srebrnikov. Takrat bi bil za stari krajecar lahko kupil osem funtov krompirja in več in je en srebrnik imel sto krajcarjev. Zdaj vsaj veste, koliko je stari Kušin, ki je imel prav blizu krčmo, vrgel na kožuh!

Kušin da je vrgel sto srebrnikov na kožuh in rekel: »Naj bo vse za cerkev, če bo tu!«
Vzdignili so srebrnike in kožuh in je bila tam cerkev.

Zato so jo imeli na Otlici, a podružnica na Dolu se je podrla, če niso opeke ljudje sami odnesli. Zdaj je že dolgo ni več in tam, kjer je stala, se igrajo zdaj pastirji za gumbce.

Ce je bila na Otlici cerkev, je bila na Dolu šola. Pri šoli je bil nadučitelj in takrat Čibej. Na Otlici pa je učil trikrat na teden v župnišču župnik Mežnarič. Župniku so Gorjani pravili nunc. Sporekla sta se samo pri volitvah: če je župnik priporočal Pavla, je nadučitelj Petra. Da je bilo nekaj razlike in da je videlo, da ima vsak svojo glavo.

Dol veže z Otlico cesto. Cesta bi bila svoje dni dobra za site sitneže v avtomobilu. Gori in doli bi šlo čez drage in jame, ki so kakor velnice držale čez občino. Za mejo

paljali so ju v goriško bolnišnico. Hudo je zalet posebnost Volk, kateremu je odneslo desno roko in uničilo levo oko. Njegovo stanje je nevarno. — Gorelo je pri posestniku Josipu Podobniku v Vojskem nad Idrijo.

ČEŠKOSLOVAŠKA

s Se eno okrožje zahtevajo in ga bodo — dobili. Nemška vlada je poslala češkoslovaški vladi spomenico, v kateri zahteva, naj Češkoslovaška odstopi še vse Domažliško okrožje, južnozahodno od Plzna. Prebivalstvo v tem okrožju je češko. Razlogi, s katerimi Nemčija utemeljuje svojo zahtevo, niso znani, zdi se pa, da so na nemško vlado vplivali veleposestniki, ki so njihova bivša posestva, katera jim je vzela češkoslovaška agrarna reforma, ostala pod ČSR. Če bi to ozemlje prišlo pod Nemčijo, bi veleposestniki dobili svojo nekdanjo lastnino. Drugi razlog za nemško zahtevo pa je, da Nemčija potrebuje to ozemlje za bodočo direktno avtomobilsko cesto iz Berlina na Brenner, ki bi tekla čez to okrožje in ki jo bodo začeli delati spomladi. — Naj bi bilo razkosavanja bratske države že enkrat konec, da se bo Češkoslovaška lahko na novo uredila. Po zadnjih vesteh je češkoslovaška država pod silo razmer pristala tudi na najnovejšo žrtev.

s V Karpatski Ukrajini je mir. Madžarski, in kar je še bolj žalostno, tudi poljski listi priobčujejo dan za dnem lažnjive vesti o nemirih v Karpatski Rusiji. Temu nasproti je izjavil minister Reval da je notranjepolitični položaj v Karpatski Ukrajini zelo zadovoljiv. Sklep dunajskega razsodišča je prinesel važne spremembe v gospodarstvu in v prometu. V bistvu pa se ni nič važnega spremenilo. V državi vlada povsod red in mir. Delo za obnovo države napreduje kljub težkim materialnim razmeram. Zlasti bo v bližnji bodočnosti rešeno prometno vprašanje, s čimer bo tudi notranja varnost v

veliki meri pospešena. Ukrajinski narod je dal polno zaupanje svoji vladi. Če je prišlo do težkoč, so te prišle od zunaj ter ne izvirajo iz notranjosti države. Zanimivo je, da nekatere države, ki so sprejele dunajsko razsodbo, tega sklepa nočejo dejansko priznati, ter dovoljujejo, da oborožene tolpe prestopajo mejo in s tem razburjajo ljudstvo. — Vlada Karpatske Ukrajine je zadovoljna s sklepi, ki jih je sprejela osrednja vlada, kajti z njimi se priznavajo ukrajinskemu narodu vse osnovne pravice, kakor so jih dosegli Slovaki. Edino vprašanje, ki ga je treba še rešiti, je določitev mej Karpatske Ukrajine. Rešitev tega vprašanja je prepuščena ukrajinskemu zboru. Po rešitvi nekaterih vprašanj, ki so nujna, bomo začeli reševati razna gospodarska vprašanja.

SLOVAŠKA

s Madžarske zahteve. Zastopniki Madžarov, ki so ostali na Slovaškem, so predsedniku Tisi izročili sledeče zahteve: takojšen odpust madžarskih rezervistov, svobodo združevanja, lastne obrambene organizacije, svobodno razobešanje madžarskih zastav, svoboda petja madžarske himne in ustanovitev posebnega državnega podtajništva za madžarske zadeve na Slovaškem. Tiso jim je obljubil ugoditi njihovim zahtevam do skrajnih možnosti. Za državnega podtajnika za madžarske zadeve v slovaški vladi je bil imenovan poslanec grof Eszterhazy. — Smo res radovedni, kaj bi rekli Madžari, če bi ogrski Slovaki postavili nekega dne slične zahteve.

s Samo Bogu in sebi odgovorni. »Lidova Politika« v Bratislavi je prenehala izhajati, ker je bila glasnik slovaškega dela čsl. ljudske stranke, ki se je združil s Hlinkovo slovaško ljudsko stranko. V zadnji, poslovični številki je poslanec K. Sidor napisal članek, v katerem pravi: »Tisočletna Slovaška — to

je Slovaška sužnjem; dvajsetletna Slovaška — to je Slovaška najemnikov; Slovaška po 6. oktobru — to je Slovaška svobodnih lastnikov slovaške domovine. Odgovorni smo samo Bogu in sebi!« — Dne 19. novembra je praški parlament sprejel zakon o slovaški in karpatskoukrajinski avtonomiji s 142 glasovi proti 21. Proti so glasovali socialisti in komunisti. O važnem zakonu, ki ne bo ostal brez vpliva tudi v drugih državah, bomo še kaj povedali.

DROBNE NOVICE

Za predsednika severne republike Litve so spet izvolili Anatanasa Smetona.

15. novembra je stopil v veljavo italijansko-angleški sporazum; Anglija je priznala Italiji — Abesinijo!

Zaročila se je 22 letna hčerka italijanskega kralja z 39 letnim princem Louisom Bourbonškim.

Francova španska armada je po trimesetnih hudih bojih rdečo popolnoma pregnala s desnega brega reke Ebre.

300.000 ljudi je gledalo pogreb pokojnega nemškega diplomata od Juda umorjenega von Ratha v Düsseldorfu.

Pri pogrebu Kemala Atatürka sta zastopala sovjetsko Rusijo Potjomkin in admiral Jumačev.

Prestolnica Turčije Ankara se bo poslej imenovala Atatürk v znak hvalečnosti do pokojnega predsednika.

130.215.000 prebivalcev imajo ameriške Združene države po najnovejših podatkih.

Na španskih bojiščih nič posebnega.

Navdušeni Madžari so postavili spomenik Mussoliniju sredi Budimpešte.

4. decembra bodo dopolnilne volitve na ozemlju sudetskih Nemcev v nemški državni zbor.

med Dolom in Otlico je bil Hrib, ki so se ga držale drage, da je voda odtekala na obe strani. Zato se imajo Dolčani za nekaj več, ker so višji in pride cesta preko Čavna k njim, toda Otličani pravijo, da odsihdob Dolčani ne znajo več nositi koša, da pa so sami v tem zelo spretni; v Ajdovščini pri Prački in Mareu vržejo zavoj kar čez glavo v svoj koš ter ni treba koša niti odprati. Samo Barba, ki nosi pošto za gozdno oskrbnost in drugim ljudem, kar rabijo in ji naroče, samo Barba da ima še koš, da se ji drobnarije ne razgube. Dolčani pa pravijo, da samo oni lahko gredo med potjo pri Slokarjih v oštarijo, Otličani pa da imajo s seboj kos pogače ter pijo pod Vrhom vodo, ki da teče izpod pokopališča. Od Predmeje do cerkve je eno uro. Pri cerkvi sitede ne bi bil več sitnež, temveč bi pomagal moliti tisto za umirajoče, če bi bil še živ. Taka je bila cesta, dokler je niso popravili, potem je bila speljana v ključne in okoli jam in gričev, da si mogel po nji v cerkev po ravnem.

Do Predmeje pa se je od Slokarjev vila erarna cesta, da so po njej vozili v dolino. Hlode in drva v Gorico, Bregar in Podkalar pa teleta in maslo v Trst. Najprej se je cesta višla na desni strani pod travniki in senožeti, potem se je napila vode v Lokavšku. Potok ni bil velik: če se v korito ni dovolj nateklo, so konji in voli počakali. Počakali in počili, kajti cesta je bila od tu dalje še bolj strma. Da je bila stara cesta še bolj strma! Seveda, če se je na stari vrh Ključev utrgala pri cikli veriga, si lahko šel takoj kupovat drug voz in drugo vprego, če nisi bil sam pod kolesi.

Od Lokavška je cesta držala na levi pod strminami in melinami in ob Pezdirnici delila bahato in razsežno senožet od ozkih talov na levi. Tal je morda v začetku imel nemški prizvok, da je kos razdeljenega skupnega zemljišča, a za ljudi je dobil že svoj posebni pomen! Kdor

je imel tal, je bil iz stare hiše, ali pa tako bogat, da ga je kupil. Gorjani so morali tale sena kupovati, ker oni so imeli samo skupne pašnike in skupne gozdove. Potem se je cesta vzpela v veliki vijugi nad Pezdirnico in čez sedlo za Skukom, na Platna, šla pod Čavnom skozi predore, čez visok, suh most in do kapelice v ozkem žlebu med Malim Čavnom in Vrhom.

V mislih imamo novo cesto, ker se samo po nji pride od Stomaža, ne pa stare, ki je šla Podgoro in se stekala ob kapelici s staro.

Pri kapelici, kjer se neha parapet, kakor pravijo zidani ozki ograji in ni nevarno, da kdo pade, se je ubil pijani Drejc. Tudi na cesti bi se zdaj ubil, ker je bila ostro nasuta in Zuta polir ni bil skop s kamenjem. Parapet so pa pastirji rušili in kamenje trkljali po rebri v prepade.

Nadučitelj Čibej in župnik Meznarič sta se ustavila na cesti ob kapelici, gledala, kje se je ubil Drejc, ter zabavljala čez Zuto. Od Stomažev sta šla in sta imela prašne čevlje. Prah je bil na cesti ob kraju, kjer Zuta ni nasul gramoza. Dežja že ni bilo mesec dni, ker treh malih škropljenj po bežnih dežnih kapljah ne moremo računati za dež, četudi so ljudje nastavljali škafe in pripravljali žlebove ter je bilo samo dno mokro. Pri nas je kmalu suša, kajti voda presiha v apnenec in izhlapi. Na cesti pa še prej, ker peljejo, če le morejo, moko in sol in seno suho na Angelsko goro, v »deželo« pa suha drva in trame. Dežela je Vipavska dolina.

Toda imamo cesto in reber in rajde in skalovje. Samo še voznik in voz in konj!

Ce si črno piko na novi cesti prav pogledal, na cesti vrh Platen, nisi videl samo človeka, ampak moža, in ne samo konja, ampak kar dva, in ne praznega voza, ampak kar zvrhan voz sena.

za njim kamen in ga slučajno obrnivega se zadel v glavo. Deček je molčal o dogodku, tretji dan pa so morali iti po zdravniku, ki je ugotovil, da ima razbito črepijo ter mora takoj v bolnišnico. Nastopilo je vnetje možganske mreže in deček je umrl, do čim bi ga takojšnja zdravniška pomoč lahko rešila.

Previdnost je mati modrosti. Francoskega pesnika Viktora Hugoja so nekoč vprašali, kako misli o političnem položaju v Franciji. Odgovoril je: »Hm, to je odvisno od tega, s kom se o tem razgovarjam.«

Številke o vžigalcih. Statistični zavod Društva narodov je izdal poročilo, da prebivalci Evrope vsak dan porabijo nič manj kakor 4 milijarde vžigalic. Za te 4 milijarde vžigalic je potrebnih 430.000 kilogramov fosforja. Delo, ki ga opravljamo, ko prižgemo vžigalico, pomeni veliko izgubo časa, ako ga gledamo s stališča vse Evrope skupaj. Če namreč vsak posameznik potrebuje 1 posamezno, da prižge eno vžigalico, je za vse 4 milijarde, kolikor vsak

PODOMOVINI

Uspeh ZZZ v Prekmurju

Radi spora, ki je nastal radi sklenitve kolektivne pogodbe in odpusta 34 delavk med podjetjem tovarena perila »Siflar« v Murski Soboti in Zvezo združenih delavcev, se je vršila v četrtek, dne 17. novembra, pred Okrajnim načelstvom v Murski Soboti poravnalna razprava, ki je privedla do popolnega sporazuma in povzročila znatno izboljšanje položaja prizadetega delavstva.

Podjetnik Siflar je pristal na podpis kolektivne pogodbe, po kateri bodo delavke-začetnice izpod 18. leta starosti zaslužile pri 8 urnem delavniku 16 din, nad 18 letne pa 18 din na dan, medtem ko so zaslužile dosedaj le po 10 din dnevno. Po šestmesečni zaposlitvi bo znašala najnižja urni-

na za vse delavke ne glede na starost 2.60 din. Aka delavke, ki delajo v akordu, s tem ne bi prišle na plačo, ki je označena v kolektivni pogodbi, bodo zanje veljale urne plače z 20% doklado, tako da bo znašal minimalni zaslužek v akordu na uro 3.12 din. G. Siflar je tudi pristal na to, da sprejme odpuščene delavke takoj nazaj v službo.

Zveza združenih delavcev, ki je bila zastopana na razpravi po strokovnem tajniku centrale F. Lužarju in tajniku krajevne organizacije ZZZ v Murski Soboti F. Novaku, je s tem dosegla za prekmursko delavstvo lep uspeh in dokazala, da je edina resnična prvobornilnica za koristi slovenskega delavskega stanu.

Raka pri Krškem. Minuli petek se je na Brezovcem smrtno ponesrečil 35letni gospodar Franc Marušič. Vozil je iz gozda steljo, pa se je voz nanj tako nesrečno prevrnil, da je bil na mestu mrtve. Pokojnik zapušta ženo in pet otrok, od kojih je najmlajše dete staro komaj teden dni. Pokojniku bodi Bog milostljiv sodnik, preostalih naše sožalje! Na Selih pa je odšel v večnost Leopold Hruševar. Večna luč!

»Volit pa ne pojdemo, saj nič ne pomagamo,« vam rad zatrjuje kak »državotvorec« iz prešlih mračnih dni, hoteč seveda s tem še tega in onega odvrniti od volitev. Mi pa odgovorjamo: Pojdemo volit, pa prav vsi pojdemo, da s tem pokažemo, da si časov in oblastnikov kot so bili pod JNS, ne želimo nikdar več.

Zagorje ob Savi. Pri nas se prav vneto pripravljamo na volitve. Kmečko ljudstvo je z zadoščenjem sprejelo na znanje, da v našem okraju kandidira dr. Lavrič, tajnik Kmetijske zbornice in priznan kmetijski strokovnjak. Vemo, da bo uspešno zastopal koristi našega okraja v parlamentu; prepričani pa smo tudi, da bo z njim naš voditelj dr. Korošec dobil zvestega in zmoglega sodelavca. Kot pripravo na večje shode, ki jih bo imel dr. Lavrič, smo že

priredili dva uspešna sestanka v St. Lambertu in na Izlakah. Predvideni so v prihodnjih dneh tudi sestanki v Čemšeniku, za Znojili in Jesenovo, v Kotredežu in v Bevkem. Opozorjamo na te sestanke že danes, točni datumi bodo pa pravočasno objavljeni. Pripravimo se že danes, da se vse zavedno Zagorje dne 11. decembra enodušno izjavi za politiko našega voditelja dr. Korošca in njegovega kandidata dr. Lavriča.

St. Gotard-Čemšenik. V nedeljo sta bila za občno Trojane dva volilna shoda, v Čemšeniku in St. Gotardu. Naši volilci se zavedajo pomena bodočih volitev, zato pa so se shodov udeležili v lepem številu. Volilci so navdušeni zapuščali dvorano, vsi z enim sklepom: 11. decembra bomo vsi oddali svoje glasove našemu voditelju dr. Antonu Korošču in našemu poslancu g. Strcinu.

Zelimlje. Na zahvalno nedeljo sta obhajala zlato poroko tukajšnja rojaka Glinšek Jožef in njegova žena Marija, roj. Mikolič. Slovesnost se je vršila najprej v farni cerkvi, kamor sta prišla oba zdrava, skupno s svojimi ožjimi sorodniki. Cerkev je bila zunaj in pred glavnim oltarjem zelo lepo pripravljena za izredno slovesnost zlato poroke. Za celo faro je bil to lep praznik, oba zlatoporo-

čenca pa pomenljiv zgled vsem možem in ženam, kako je treba pred oltarjem Bogu in bližnjemu dano obljubo zvestobe držati in izpolnjevati. Oba zlatoporočenca živita že dolgo let v Ljubljani, ta svoji

izredni jubilej pa sta želela obhajati v svoji rojstni fari in obljubo zvestobe ponoviti prav pred istim oltarjem, kakor pred 50 leti. Bog daj obema dočakati še dolgo let srečnih in tako bogato blagoslovljenih, kakor so bila dosedanja!

Brezje pri Dobrovi. Na koncu vasi ob cesti proti Horjulu je stal, kar pomnijo ljudje, častitljiv križ, ki je bil ljudem silno priljubljen. Pred nekaj leti je pa nekdo ukradel Boga, kar je ljudi zelo bolelo. Letošnji jesen so pa vaščani postavili nov križ, katerega je blagoslovil dobrovski župnik Josip Klopčič. Drugod podirajo križe, pri nas jih pa postavljamo v znamenje zvestobe Kristusu.

Bučka. Lepo vreme je omogočilo, da smo pospravili vse jesenske sadeže in nagrabili obilo stelje za živino. Ajda je letos obrodila boljše kot lani. — Volilna živahnost je zašla tudi v naš kraj. Možje, fantje, volilci! Ko bodo prišli k vam moledovat za glasove agitatorji skrahirane JNS, jim pokažite vrata. Kajti ravno nji-

dan vsi Evropei prižo vžigalce, potrebnih ni manj kakor 126 let, 10 mesecev, pet dni in dve uri, ako bi to delo hotel opraviti le en človek. Kajpada bi tisti en sam človek to bolj enostavno naredil tako, da bi vse vžigalce naenkrat prižgal. Potem bi bil pa požar kar dovolj velik. Ta statistika dokazuje, kako velike skrbi mora imeti to društvo narodov, ki mora računati celo take stvari.

Podjeten ravnatelj kaznišnice. Lewis E. Lawes, večletni ravnatelj ali warden Sing kaznišnice države New York je že pred šestimi leti izdal zanimivo knjigo »20.000 Years in Sing Sing«, pri kateri je naredil ogromen dobiček, ker se je iste razprodale nad milijon izvodov. Poleg tega dobiva od neke družbe lep honorar, ko govori enkrat na teden v radiju. Tako je že tudi nastopil v dveh filmskih igrah »Chalked Out« in »Over the Walls«, kar mu je donesla lepe tisočake.

Gost: »Ali je smotljivo doma?« — Sluga: »Jo grem vprašat.«

Okrenil je prav ta trenutek na ovinek nad Mazkovo senoželjo.

Pod senoželjo je pasel čredo ovac občinski pastir Lende. Prav za prav se ovce niso pasle, temveč tiščale glave skupaj okoli grma, stopalce z nogami ter otresale z repi. Nič na svetu ni bolj žalostnega, kakor takšen trop ovac, ki beži z glavo pred vročino in samo z repom otresa, če ji sonce pripeka hrbet! Glavo skrije, da sonca ne vidi.

Sonce je močno žgalo. Drevje je v suši že povešalo orumenelo listje, trava je bila suha, da se je drobila, samo gladež se je razbohotal. Njegove bodice so bile že trde in ostre. Beli pesek, ki se je drobil na melini, je bil vroč in glogov grm nad njim je mirno ždel v vročini. Njemu ni bilo nič, samo temnejši je postajal v suši. Zdelo se je, da to ve, ker je njegovo trnje tako peklo v bozi nogi, da nisi mogel spati, če si se zbodel.

Zato je Lende pobral iz noge vse trne in skakal po resju in pesku. Toliko ga pesek ni pekel, kakor bi ga bodel podplat, če bi se mu zaplčil trn.

Takrat je ležal za skalo, ki mu je ob petih popoldne že metala senco. Miren pa ni bil, škrtat ga je motil. Tičal je nekje v grbavih jesenovih vejah pri borovcih in žagal in cical... Dan za dnem, dan za dnem, ko se je prikazalo sonce. Lende ni mogel tega rezkega in enakomernega žaganja. Lovil je škrtata, a je žuželka prej izginila, kakor je Lende došel do nje. Kjer je bil pastir prej, je začel žagati drugi. Kaj vročina, kaj sonce in trnje! Škrtati! Če bi jih mogel! Zato si je tiščal ušesa, če je bilo prehudo. Kakor bi hotel prepiliti šumljanje potoka Lokavska. Jeseni niso ob vodi čutili suše in škrtat je drgnil, da je jemalo zavest. Bilo je čudno: samo v dolinici ob potoku je bil zelen pas, drugod se je že rumenilo. Drevje in paša je bila uvela. Še na močnih tleh bi bila, kaj šele na peščenih kamenitih grivah. Škrtat pa je žagal in klical

na pašo sonce in sušo in vročino. Lende je ležal v senci in dvigal črne noge v zrak, podplati so mu bosjaku bili postali debeli. Zupan mu je ukazal in je ubogal, vsi drugi gospodarji so mu ukazovali, pa jih ni ubogal, ker mu je župan tako rekel. »Kdor da kruha, tega ubogaj!« Poleti je pasel, pozimi je imel pri Mlakarju polno dela, ker je moral nastiljati, napajati, nabukati seno, na sanah vlačiti veje ter je kadil, če mu je dal Andrej tobačnega prahu. Tone mu je pomagal pri delu, Tone, Andrejev brat, ki je bil na eno oko slep ter se je Lende z njim razumel, ker je Tone imel za črni noht več pameti od njega. Pameti pa je pastir imel toliko, da je poslušal z odprtimi usti. Ubogal je le župana in delal le tisto, kar se mu je zdelo za župana dobro. Ni poslušal niti Andreja. Moral mu je dati tobaka, če je kaj hotel od njega.

Nadučitelj Ciboj in župnik Mežnarič sta videla voz in dejala:

»V hladu začno voziti, še dohite nas!«

Podvzvala sta se od kapelice.

»Ovce!« je planil Lende pokoncu, ko je zagledal voz. »Ovce, ne kažite županu hrbta in repov!« In se je z bičena zagnal vanje, da jih razprši. Lende je bil svoje pameti; pred županom je imel spoštovanje, ker je bil občinski.

»Ovce, pozdravite očeta župana!«

To ga je bil podučil Vidmarjev France.

Ovce so se za kratek hip razpršile, nato pa še z večjo silo pritisnile pod bližnje glogove grmovje, da si je Lende opraskal lice, ko je hotel za njimi.

»Ovce, sitne ovce!« je mrmral in vlekel trn iz palca na nogi.

(Dalje prihodnjaji.)

**Zahtevajte v vseh javnih lokalih
najboljši dnevnik »SLOVENEČ«!**

hova stranka je tista, ki nam je, ko je bila na vladi, vzela občino in jo prestavila v oddaljeni Studence. In kdo nam jo je spet nazaj vrnil? Ali mar kak jeneras ali pofovec? Nikakor ne, občino nam je vrnil edino naš slovenski voditelj dr. Korošec. Hvaležnost od nas traja, da se pri državnozbornih volitvah 11. decembra odločno izjavimo za dr. Korošca in njegovo politiko. Ne dajte se begati od nasprotnikov, ker edina naša prava lista je lista JRZ z nosilcem dr. Stojadinovičem. Pa še tole: naš krški okraj ima za kandidata ministra dr. Kreka, ki bo gotovo več storil za naš okraj, kakor kak pofovec ali mačkovec. Zatorej: 11. decembra pojedimo vsi na volišče in vsi kot en mož glasujemo za listo JRZ in našega okrajnega kandidata ministra dr. Kreka!

Čemšenik. V Brezjah je 17. novembra za vedno v Gospodu zaspala v 42. letu življenja, kot žrtev materinske dolžnosti, Marija Pirnat. Vsa skrb vestnih zdravnikov v ljubljanski bolnišnici je ni otela. Pokojnica zapušča poleg užaloščenega moža sedem nedoraslih otrok, ki bodo pogrešali njene skrbne materinske roke in ljubezni. O njeni priljubljenosti je pričel nad vse lep in ganljiv pogreb. Grob so ji zasuli s cvetjem in vencem. V miru počivaj! Zaludim globoko sožalje!

Teharje. V nedeljo, 27. novembra, se bosta vršila za občino Teharje volilna shoda JRZ in sicer dopoldne ob 10 v St. Lovrencu pri cerkvi, popoldne ob 3 v gostilni Pušnik na Teharjih. Na obeh shodih bo govoril kandidat, celjski župan Alojzij Mihelič. Volilci, udeležite se shoda polnoštevilno, da slišite besede svojega bodočega poslanca. Časi so resni, zato se skazite volilci resni in ne nasedajte raznim obljubam in hujskarijam, kakor so se širile pri zadnjih občinskih volitvah. Takrat so se vsi nasprotniki strnili in se hvalili: sedaj jih pa bomo; pa so se v svojih računih zmotili, ker je lista JRZ izšla s sijajno zmago. Tako bo tudi sedaj. Zato tudi tisti, ki ste šli pri zadnjih obč. volitvah mogoče z dobrim namenom na nasprotno listo ali vsaj volili, pokazite vsaj sedaj, da ste zavedni Slovenci ter del slovenske narodne skupnosti. Služni bomo tvorili močeno armado, preko katere ne bo mogel nihče. Torej v nedeljo, 27. nov., vsi na shod, ali v St. Lovrenc ali v Teharje, da bo po celi občini zaoril mogočen klic: Živio naš kandidat A. Mihelič!

Črneče pri Dravogradu. V noči od 14. na 15. novembra so Ivanu Lipovniku, posestniku v Tolstem vrhu neznani zlikovci ukradli par volov. Ker so ceste zelo suhe, se ni dalo najti nikakih sledi, v katero smer je bila žival odgnana. Sumi se, da so šli najbrže v Nemčijo.

Dobrepolje. V nedeljo, dne 13. nov., po prvi sveti maši smo imeli na naši šoli uspešni roditeljski sestanek. Po izčrpnem predavanju o sodelovanju šole z domom, je posestnik Prijatelj iz Kompolje izrazil več želja in predlogov. Med drugimi je izrazil željo, da se ustanovi pri nas kmetijsko-pripravljalni tečaj. V zadnjih dneh se neprestano pojavljajo kolesarske tatvine. Preteklo soboto zvečer je bilo izpred pisarne ukradeno kolo tukajšnjemu železnemu upravitelju. Naše orožništvo je vneto na delu za temi tatovi.

Smartno ob Dretli. V petek, 18. nov., smo ob veliki udeležbi sorodnikov in sosedov pokopali na tuk. farnem pokopališču predobro mamco, posestnico Francisko Poznič, iz soseske sv. Jošta. Dočakala je visoko starost 79 let. Se povsem mlada, se je bila Viclovska Franca pritožila na to lepo kmetijo in je gospodinja poslednjo tu do svoje smrti, nad 62 let dolgo. S svojim možem Janezom, ki ji je umrl pred 10 leti, sta vzorna gospodarila na kmetiji ter skrbno odgajala svoje otroke, od katerih živita še dva sinova in pet hčera. Pokojnica je bila najboljša in najskrbnejša mati svojim otrokom, ki jo bodo, četudi dorasli in preskrbljeni, hudo pogrešali. Za cerkev, reveže in vsakogar v sili, je bila nadvse darežljivih rok. Daj, daj, ne tehtaj in ne šteje, tako je ravnala. Krnčke mame ni v ali nihče prosil zaman. V šola ni nikoli hodila, toda vedno željna in razumna, kakor je bila, se je sama naučila brati in je vedno, kadarkoli je imela urico počitka, srčno rada prebirala dobre knjige in časopise, posebno bogoljubne in misijske. — Bodi ji Bog plačnik za vso njeno ljubeznivo skrb in vsa dobra dela!

Dravograd. Delo okrajnega cestnega odbora v Dravogradu se lepo razvija. Zgradiła eta se Kol-

tarjev in Mispekov most, širi se ozka cesta iz Meze proti St. Janžu, znižala se bosta Sušnik in Blatnikov klanec. Za vsa ta dela se moramo predvsem zahvaliti banski upravi, ki gre našim odbornikom okrajnega cestnega odbora vedno na roko. Za vso to delo cestnega odbora se čuje med ljudstvom zahvalno odobravanje, češ, tudi pri volitvah tega ne bom pozabili.

Smartno pri Slovenigradu. Rumenoje zlatilo zahajajoče jesensko sonce sara-jevske hribe, ko se je v tamošnji vojaški bolnišnici poslavljalo od mladega življenja naš rojak — Lekše Ernest iz Smartna. V nedeljo, 13. novembra, je prišla usodna brzavka in bridko presenetila sorodnike in znanca, saj so vsi upali, da mu gre v njegovi bolnici že na bolše. Tifus je bila bolezen, ki mu je pretrgala nit življenja. Bil je vseskozi tih, delaven in dober fant, izčen kovske obrti. Spomladi je sodeloval vojaški rok in je bil dodeljen avtokomandi v Sarajevu. Takrat je odšel od nas poln veselih nad in pogumno zrot v življenje. O, koliko življenjskih upov je nesel saba v prerani grob! Ljubili smo ga in težko nam je bilo pri sru, ko so mu holmaški in šmarški zvonovi tožno peli žalostinko. Njegova kitara, zvesta prijateljica v prostih urah počiva, a njegova mehka pesem še vedno odmeva kot daljni pozdrav v našem spominu. Bodi Ti, nepozabni Ernest, lahka zemljica v tujini, preostalih pa naše iskrena sožalje!

Kompolje. V nedeljo zvečer, dne 13. nov., smo se zbrali polnoštevilno vsi vaščani na važen sestanek pri Samcu zaradi gradnje naše šole. Tu je bil izvoljen pripravljalni odbor za našo šolo. S trdnim zaupanjem v božjo pomoč bomo pričeli graditi našo šolo, za katero je bila v ardu, dne 16. novembra že pri nas uradna komisija iz Ljubljane.

Krško. Prihodnjo nedeljo, 27. nov., bomo pozdravili novega gospoda župnika Kurenta. Popoldne bo v cerkveni dvorani predstava, ki je uprizorjevala zaležanici iz Radne. Nastopili so že večkrat na našem odru ter s svojimi predstavami vedno

Kako smo prišli v ujetništvo

Častniki so hoteli bivanje v Rivi najbolje izrabit. S slovenščino se je dalo shajati pri polku, a drugje pa ne. Nemških, kaj šele slovenskih časopisov nismo mogli dobiti. Navezani smo bili samo na italijanske časopise. Iz njih smo mogli vsaj nekoliko razbrati najvažnejše novice, katerih je bilo vsak dan dovolj. Italijanski učitelj iz Rive je bil naprošen, da je vodil tečaj italijanskega jezika, katerega so posejali skoro vsi častniki. Ta nam je ubijal v glave mili italijanski jezik. In res! Imel je prav lepe uspehe, kajti nekateri so kmalu pričeli brati časopise in se vsaj za prvo silo razgovoriti z Italijani. Nadalje smo imeli polkovno glasilo, katerega urednik je bil menda sedanjí ljubljanski advokat dr. Celestin Jelenc. Polkovno glasilo je krožilo med moštvom in se je tudi prebralo vsak dan na glas. Na ta način smo vsaj nekoliko zvedeli, kaj se godi po svetu. Od vsepovsod, to je iz Italije, Francije, Anglije, Nemčije in Amerike smo imeli dosti poročil, samo od doma pa nismo mogli dobiti in zaslediti prav nobenih vesti. Popolnoma smo bili odrezani od doma in zato nas je mučila dan za dnem strašna radovednost, kako neki se imajo doma. To smo vedeli, da je prišlo do ustanovitve Jugoslavije, a kaj podrobnega pa nismo vedeli. Zato smo bili polkovnega glasila silno veseli, ker nam je prinesel vsaj nekaj novic posnetih iz italijanskih časopisov. Glasilo se je tiskalo in razmnoževalo na pisalnem stroju.

Za izobrazbo smo imeli tudi predavanja in sicer politične, gospodarske in socialne vsebine. Naš polk ni imel še svoje slovenske zastave. Sklenili smo, da napravimo veliko slovensko trobojnico, ki naj bo naše znamenje, ki naj nas popelje v svobodno Jugoslavijo. Kupili smo primerne blaga in naši krojači so napravili trobojnico, katero smo pritrčili na velik drog.

Določen je bil dan blagoslovitve. Določeno je bilo, da se mora blagoslovitev izvršiti z veliko slovesnostjo; na programu je bila služba božja, katere se morajo udeležiti vsi častniki, podčastniki in vojaki, dalje primeren nagovor polkovnega poveljnika župnika Škerjanca, godba bo zaigrala par komadov, predvsem našo himno »Lepa naša domovina«, katero smo uvedli namerajo avstrijske himne. Dalje je bilo sklenjeno, da se povabi tudi italijanska vojska, častna četa, kar naj bi značilo, da smo mi sedaj njihovi zavezniki.

Ko je prišel dan blagoslovitve, je vojake prevevalo navdušenje in neko občutje ponosa. Vsak vojak je svojo borno obleko pripravil, kar se je najbolj dalo v tistih dneh. Zbrali smo se na velikem travniku pred vojašnico, v kateri smo bili nastanjeni. Strumno smo prikorakali na odkazano mesto in se postavili v najlepši red. Batalion je stal poleg bataljona s svojimi poveljniki, dalje posamezne stotnije s svojimi poveljniki; vse je bilo v najlepšem redu, tako da se nam je zdelo, da smo še kar nekaj vojak. Sledila so povelja v slovenskem jeziku in vsem se je zdelo, da je to važen trenutek. Zdela se nam je, kakor da stojimo v Jubenburgu pred mestno cerkvijo in polagamo prisego. K blagoslovitvi zastave je prišla tudi italijanska častna stotinja in več častnikov, med njimi tudi italijanski polkovnik. Tehnični poveljnik Vladimir Vavhnik je poveljeval: Pozori Zafela se je slovesnost.

Na travniku, kjer smo bili zbrani, je bil postavljen oltar. Izpred oltarja nas je nagovoril poveljnik polka župnik Škerjanec z lepim nagovorom. Poudarjal je resnobno trenutka, ko prejme polk slovensko trobojnico. To naj nam bo znamenje naše narodne slovenske zavesti. Pozival nas je ob novem praporju k pokorščini in redu. Po govoru smo napravili slovesno obljubo pokorščine, discipline in medsebojne bratske ljubezni, ki naj vlada med nami vojaki. Obljubili smo, da se bomo, dokler bomo v tujini, obnašali tako, kakor se spodobi pravim vojakom in s tem delali v čast in

slavo naše nove države Jugoslavije. Po govoru se je izvršila blagoslovitev, nakar so naši godbeniki krasno zaigrali »Naša lepa domovina«. Mogočno je odmevala daleč naokrog. Nato je bila maša, katere so se udeležili tudi italijanski zastopniki — vojaki. Saj jih je bila cela stotinja s praporom. Po končanem opravilu je bil mimohod naših in italijanskih vojakov pred našo in italijansko zastavo. To so gotovo lepi spomini na bivanje v Rivi. Kar ponosni smo bili vsaj nekaj časa na dan, ko je bila blagoslovljena naša polkovna zastava. Naši fotografi, imeli smo v polku tudi nekaj poklicnih fotografov in več amaterjev, ki so skozi vso vojno nosili s seboj aparate, so prav pridno fotografirali posamezne prizore. Slike so potem razpečavali med moštvo.

Lepi so bili vtisi dneva in smo si vedeli marsikaj resnega, a tudi humorističnega povedati. Italijanski vojaki so nam prav zvesto opazovali in so si gotovo mislili: »Glejte, kako smo si še nedavno stali nasproti kot veliki sovražniki, a danes smo si pa že kar pravi prijatelji.« Da je med našimi in italijanskimi vojaki resnično obstajalo vsaj neko prijateljstvo, dokazuje to, da so se naši in italijanski vojaki večkrat sešli pri kozarcu dobrega čianija; včasih so italijanski vojaki prišli na dvorišče naše kasarne in povabili vojake, da naj gredo z njimi v gostino. Naši vojaki so se kar hitro z njimi razumeli, čeprav niso znali dosti italijanskih besed. Sprva so bila takšna srečanja res izraz kar pravega prijateljstva. Toda, kakor pravijo, je pa v vinu resnica in to se je pokazalo tudi pri tem hitrem prijateljstvu. Naši vojaki so se polagoma nasrkali sladkega vina, italijanski pa tudi, sveda vsak iz drugega vzroka; naši zato, ker je bilo konec vojne in ker gredo kmalu v svobodno Jugoslavijo, italijanski vojaki pa zato, ker so dosegli največjo zmago na svetu. Beseda je dala besedo in prihrsk se je celo zgodilo, da je prišlo od ljubeznivih besed tudi do krepkih klofut. Kdo jih je več držal, ali naši ali italijanski vojaki, se pisat sedaj ne spominja več dobro. Mislim pa, da v tra-

želi priznanje in pohvalo. To nedeljo bodo vprizorili trojezanko iz življenja sodobne mladine z naslovom: »Nova pot«. Igra je čisto sodobna, saj kaže mladega, idealnega fanta-sportnika, ki mu je vzor emotivna dovršenost duha in telesa. Velik bi val bil po svojih zmagah in uspehih, a še večji postane po svojih žrtvah in odpovedi, katere doprinese za prijatelja in domovino. Igra sama je zelo zanimiva ter se v njej vrste živahni prizori, med katerimi tudi ne bo manjkalo dobre volje. Naj bi zlasti mladina ne zamudila te prilike, da se ob lepi, epodubni, pa tudi zanimivi igri še bolj navduši za lepe vzore prijateljeva, krepkega življenja, zlasti pa ljubezni do vere in svojega naroda.

Škocijan pri Turjaku. Kandidat Rigler je koževeki okraj se je 1. nov. že pozno zvečer pripeljal kljub velikim poslom na pogorišče v Laporje. Takoj drugi dan požara smo čuli, kako se je kandidat zanimal za uboge pogorele. Ukremljen je marsikaj, da bi jim pomagal. Ta večer je osebno prišel med nje. Vsakemu pogorelcu je izročil iz svojega 100 din in jim prinesel veselo vest o novi podpori 100.000 din, za katero je posredoval pri banu dr. Natlačenju. Vsa vas, ki je bila zbrana okoli kandidata Riglerja, je vzklikala: »Bog daj, da bi bili izvoljeni, to je mož, ki ima srce za bednega človeka!«

Slovenjgradec. Prostovoljna gasilska četa v Slovenjgradu je po svojem več kot petdesletnem obstoju prvič uprizorila dne 6. novembra igro z naslovom »Krucci«. Polna zgodovinskih dogodkov in zanimivosti je uspešno vsestransko razveseljevala. Vsi igralci so podali svoje vloge nad vse pričakovane uspešno. Pred gledalci so zazivelci vsi zgodovinski vpadi Krucev v Muropolje, strah in pogum Muropoljcev, ugrabitve Roposve Vide, njena podaja turškemu sultanu in njena rešitev, pogum mladega Vidinega sinka ob zadnjem vpadu Krucev in njegova žalostna smrt. Neizbrisen vtis je ostavila ta uprizoritev v vseh, ki so jo videli. V slikovitih muropoljskih narodnih nošah so predstavili igro v okolju, ki je točno orisal lepoto in svojstvenost teh naših bratov okoli Veržaja. Zeleti bi bilo, da bi se ta igra uprizarjala tudi na naših podeželskih odrih, saj je polna zdrave in lepe vsebine in v njej mimo golijskih trenutkov tudi ne manjka šegavosti in smeha.

Smertno pri Slovenjgradu. Da delamo, naj pričajo naslednje vrstice. V vseh naših društvi vladala pestra razgibanost. Prosvetno društvo je igralo dne 16. oktobra igro »A njega nis, vzelo izza dogodkov zadnje svetovne vojne. V času, ko je vse

nutku, ko je bilo treba klofute deliti, nismo bili »Janezic« ravno zadnji. Pakrat je prišla celo patrulja, da je razgrnila »pregorelec« prijatelje. Prišla je prepoved, da naši vojaki ne smejo več zahajati v gostilne in da morajo doma čepeti.

Naši vojaki so se pri blagoslovitvi polkovne zastave in pri defileju prav dostojanstveno vodili. Ko smo prišli v kasarne, smo seveda govorili o tem, kakšen vtis so na nas napravili italijanski vojaki. Mi smo bili oblečeni v težke kožuhe in je ta in oni zgleдал, kakor kakšen severni medved, dočim so pa imeli italijanski vojaki čedno obleko, ki je bila tudi silno lahka. Prav posebno so nam bile všeč pelerine, katere so nosili italijanski vojaki. Glede obnašanja pri naši smo pa bili splošno mnenja, da se niso najbolj vzorno obnašali, za naše pojme kar nekako čudno. Imeli smo mašo, a to italijanskih vojakov ni prav nič motilo, da se ne bi med seboj prav živahno razgovarjali, pridno ponujali in prižigali eden drugemu cigarete. Naš dobri stari zdravnik dr. Sertič je povedal, da se je med mašo neprestano bal, da ne bi kdo izmed italijanskih častnikov stopil k oltarju in si pri sveči na oltarju prižgal cigareto. No, malo farizejski smo pa le bili, ker smo raje gledali po svojih vrstah.

Mi »Janezic« smo imeli same sebe, to se pač razume, vedno za najboljše ljudi, ki so resni, če pa treba, pa seveda tudi veseli. Vse ob svojem času. Dokler smo bili na fronti, smo bili pač hrabri in junaški, če se je pa bilo treba pokazati v paradi, pa tudi nismo bili med zadnjimi. Polkovnik Ventour je bil pač velikokrat na nas ravno zaradi lepega nastopa pri različnih paradah ponosen in sveda tudi pohvaljen. Mi sicer od njegovega ponaša in pohvale, ki jo je on žel z nami, nismo imeli prav nobenih koristi, a vendar se nam je le dobro zdelo.

Sicer smo pa gledali, da smo se vedno »postavili«, če smo morali uradno ali napol uradno na-

Tudi severna meja dobi elektriko

Kljub temu, da je največja naša elektrarna Fala oddaljena le malo kilometrov od naše severne meje, niso ti kraji do pred kratkim videli elektrike, dasi je na sosedni, nemški strani skoraj že vsaka vas elektrificirana. Šele ko je banovina kupila posestvo na Svečini ter je na njem ustanovila gospodinjstvo šolo, je prišlo do sodelovanja med mariborsko mestno občino in bansko upravo in rezultat tega je bila napeljava daljnovoda iz Maribora, odnosno iz Kamnice preko Rošpoha Sv. Kungote v Svečino do meje. S tem pa je bil obenem položen tudi temelj za nadaljevanje te elektrifikacije. Mestno električno podjetje v Mariboru, ki je vzorno elektrificiralo mariborsko mesto in njegovo okolico, se močno trudi, da bi razširilo svojo delavnost tudi na podeželje. Zlasti je pokazalo veliko pripravljenost za elektrifikacijo Slovenskih go-

napeto pričakovalo radi češkoslovaškega problema ali bo vojna ali ne, je bila ta uprizoritev prav umestna, saj je znova pokazala grozote vojne in nje posledice. Marsikateremu mlademu vročkrvnežu je pokazala vojno v pravi luči. Dne 30. oktobra je prostovoljna gasilska četa Golavabuka proslavila 20 letnico Jugoslavije e primerzanim govorom in dvema igrama, namreč: »Jurčič« in »Lazi zdravnik«. Tudi Redci križ pripravljajo igro »Narodni poslanec«, pač času primerno. — Tukajšnja Kmečka zveza je praznovala na Martinovo nedeljo zahvalni praznik. Kako lep je bil pogled na skupino fantov in mož, ki so stopali k obhajilni mizi s šopkom klasia in cvetja za svetlim znakom KZ, dekleta pa s šopkom iz klasia naših žit in cvetjem v rokah. V cerkvi se je vršil hlagoslov pridevkov z naših polj, nato pa se je vršil sestanek, kjer je s primernimi besedami proslavil vrednost in značaj tega dneva g. Vrhnjak Ivan iz Pameč, in se je pričel tudi okrožnica osrednjega odbora KZ. Sprito bližajočih se volitev je oživila tudi naša narodna zavest. Gotovo je, da bo velika večina naših občanov volila kot poslanca g. Theuerschuha in s tem podalo zaupnico sedanji vladi in našemu voditelju dr. Korošcu.

stopil. To se je prav posebno pokazalo pri dveh pogrebi, pri italijanskem in našem pogrebu.

Po nesreči se je zadržal italijanski tenente. Pogreb so mu napravili zelo preprost. Krsto z mrličem so položili na dvokolnico, v katero je bila vprežena stara mula. Častna stotinja je sicer spremljala svojega mrtvega tovariša, a v naših vrstah je vzbujala veliko pozornost zato, ker ni znala držati koraka, kar seveda je za vojaka velika pogrška. Rajnega, vsaj tako se nam je zdelo, so položili brez vsake pietete v grob, brez cvetja, brez pelja in brez govorov.

Par dni nato je bil pogreb našega pešca Janeza Bernača iz Begunj pri Lescuh na Gorenjskem. Naši vojaki so hodili, kakor je bilo že omenjeno, zasipati strelske järke; prej je pa bilo treba pobrati staro železje. Bernač, mlad fant, je pobral med drugim tudi ročno granato, ki mu je v roki eksplodirala in ga tako težko ranila, da je kmalu nato izdihnil svojo dušo. Skoraj vso vojno je bil na fronti, se udeležil nešteti ofenziv in defenziv, a vedno je imel srečo. Sedaj, ko so topovi že prenehali s svojo strašno morijo in utihlele strojne puške, je pa nesreča hotela, da je bil ubit mlad fant. Bernaču smo priredili kar se da slovesen pogreb, deloma iz spoštovanja, deloma pa tudi zato, da se pokažemo pred italijansko javnostjo.

Fantje so preprosto vojaško krsto lepo ovenčali z zelenjem in cvetjem. Krsto je neslo šest postavnih fantov, spremljala jih je najprvo častna stotinja in godba, ki je igrala koračnice. Poleg teh je šla za krsto še velika množica častnikov, podčastnikov in vojakov. Sprevod je v resnici napravil lep vtis na Italijane. Župnik Škerjanec je truplo blagoslovil in se tudi z lepimi besedami poslovil od pokojnega našega tovariša. Pevski zbor, sestavljen iz podčastnikov in vojakov, mu je zapel v slovo par žalostink in tudi polkovna godba je svečano igrala žalostinke. Vse je bilo združeno v neko primerno resnostjo in pieteto. Italijani so bili kar ljubosumni, češ da smo njim na kljub vse to naredili.

ric. Mariborsko mestno električno podjetje bi s svojim velikim aparatom in svojimi dosedanjimi izkušnjami v prvi vrsti prišlo v poštev pri izvedbi tega velikega načrta, seveda pa bi morala z njim sodelovati tudi banovina in pa krajevni činitelji. Do takšnega sodelovanja med banovino in mestnim električnim podjetjem je prišlo v Svečini, do sodelovanja s krajevnimi činitelji pa sedaj pri elektrifikaciji Pesnice. Na pobudo mariborskega mestnega električnega podjetja se je na Pesnici osnovala električna zadruga, ki bo preskrbela denar za elektrifikacijo tega področja. Te dni je bil sklenjen med zadrugo in mestnim električnim podjetjem dogovor, da zgradi podjetje daljnovod, transformator in razdeljevalno omrežje ter dobavlja potem tok. Daljnovod se bo začel graditi v najkrajšem času. Odepil se bo pri Kungoti ter bo izpeljan poleg potoka Pesnica do Rance, kjer bo transformatorska postaja. Ker nima Pesnica nobenega strnjenegega naselja, temveč razkropljene dvorce, se bo elektrificiral najprej predel okrog kolodvora, ki je še najbolj gosto naseljen, zanimajo pa se za elektriko tudi drugi prebivalci. Iz Pesnice je sčasoma predvideno nadaljevanje elektrovida proti St. Ilju, ki ima sicer elektriko, dobiva pa jo iz sosednega nemškega Špilja. Na Pesnici bo mestno električno podjetje oddajalo tok po istih cenah, kakor jih računa v Mariboru.

Moravče. Velik volivni shod JRZ bo v dvorani Ljudskega doma dne 27. novembra ob 11 dopoldne. Vse volivce vabimo, da se tega shoda polnoštevilno udeležijo.

St. Janž na Dolenjskem. Za volivni shod, ki bo v nedeljo 27. novembra po deseti sv. maši v društveni dvorani, vladala veliko zanimanje. Govoril bo naš poslanski kandidat minister dr. Krek. O njem vemo, da bo tudi v bodoče naš najboljši borec za pravice in napredek vseh podeželskih stanov, zlasti pa upoštevan predstavnika dolenjskega kmeta. On bo tudi odlični zagovornik slovenstva, kateremu hoče v našem okraju postaviti neko varuštvo. Sluši se namreč, da bo na nasprotni listi kandidiral za naš okraj neki Zagrebčan. Volivni uspeh tega kandidata nas prav nič ne vznemirja. Ogorčeni pa smo nad »uspehi« slovenske opozicije, ki je prišla tako daleč, da ho morala v slovenskem okraju glasovati za hrvatskega kandidata. Naši volivci bodo na dan volitev s tem ljudmi krepko obračunali. Na shodu bo minister Krek odprl oči tudi onim kratkovidcem, ki so dolejši stali v taboru sovražnikov slovenskega naroda in slovenske skupnosti. Zato v nedeljo vsi na shod JRZ v dvorano!

Študenec pri Sevnici. V nedeljo 13. nov. smo imeli Študenčani lepo svečanost. Slavili smo 60-letnico obstoja tuk. šole. O uspehu sporeda je bilo poročano že na drugem mestu, omenimo naj samo nekatere podrobnosti, katere so v zadnjem poročilu le pomoloma izostale. Moški zbor je pod vodstvom tukaj. organista Franceta Surdelja odšel za naše razmere zelo lepo dve ganljivi žalostinki. Po sv. maši, ki se je darovala za vse pokojne učitelje, veroučitelje in učence se je vršila proslava v šoli. Občinstvo je napolnilo šolsko sobo do zadnjega kotička. Naše učiteljsko nam je pripravilo za ta dan nepričakovano presenečenje. Udeležencem sta posebno ugajali dramska točka pod vodstvom učiteljice Faganelove, ter rajalni nastop pod vodstvom učiteljice Erjavčeve. Rajalni nastop je bil na našem odru novost, ki nas je tako nrevzela, da bi se kaj podobnega še nismo krat želeli.

Škocijan pri Mokronogu. Dne 18. nov. smo spremlili k večnemu počitku Franca Kovačiča iz Savinka, ki je po kralki bolezn, previden a tolažil av. vere mirno v Gospodu zaspal. Star je bil 67 let. Ob odprtem grobu se je poslovil od njega župnik, a moški pevski zbor mu je zapel žalostinko »Vigred se povrne«. Pokojnik je bil dober krščanski mož, skrben družinski oče, ki je svoje otroke vzgojil v pravem krščanskem duhu. Bil je

Srečno pot - pa Stalina pozdravite!

dolgo let cerkveni ključar farne cerkve, kakor tudi zvest naročnik in bravec katol. časopisov. Bodi mu Bog milostljiv sodnik, žalujejo naj pa tolaži Bog! — Na volitve se tudi pri nas dobro pripravljamo. Tako smo že pretekli teden imeli zaupni sestanek, katerega se je udeležilo veliko število naših somišljenikov. V nedeljo 27. nov. bo šel J.R.Z. in sicer po prvi sv. maši na trg. Govoril bo naš kandidat minister dr. Krek. Zavedni možje in fantje, pridite v nedeljo na ta shod, da bomo že zdaj pokazali, da ljubimo in imamo zaupanje v našega kandidata dr. Kreka. Dne 11. decembra bomo vsi oddali svoje glasove ljudem, kateri so res delavni in od katerih tudi upamo, da se bodo res borili za naše pravice. Zatorej le korajžno naprejte! Bodočnost je v naših rokah! Zmaga je naša! Zmaga mora biti popolna!

Kostanjevica. Preteklo nedeljo smo imeli pri nas kar dva shoda za volitve. Na shodu, katerega so se udeležili pristajali J.R.Z., je govoril minister dr. Krek. Shoda se je udeležilo ogromno ljudi. Drug shod je pa imel Pucelj Janez iz Vel. Laš. Udeležba je bila prav skromna. Da ne bomo šli Kostanjevici s Puceljem, mu mora biti pač jasno. Na vse mogoče načine bi spet rad postal minister, pa bomo že mi volivci skrbeli, da se mu ta želja ne bo izpolnila. Gospod Pucelj, nismo še porabili, kako ste nas vladali v letih 1932-35. — Stinaška in parkljekva se strahotno širita, tako da smo v resnih skrbih, kaj bomo z živino počeli. Enako je tudi s prašiči, ker je edini trg za svinje v Novem mestu zaradi bolezni zaprt.

Studenec pri Sevnici. Letošnje jesensko vreme nam je pa res naklonjeno. Živino se kar pasemo in s tem se bo precej krme prihranilo. Steblo in drva si bomo lahko preskrbeli, da bomo pozimi brez skrbi sedeli za pečjo. Zadnji čas so se začeli oglašati tatovi po naših zidanicah. Ze verjamemo, da jim diši naš eviček.

Ponikve pri Dobropoljah. V našem Zdravstvenem domu v Ponikvah je bil lep muzej. Zdal se pa darovali zbirke ptic, živali in drugih starih znamenitosti tujkoprometnemu društvu v Novem mestu, nekaj znamenitosti so pa poslali v Djakovo. — Pretekli dni so vozili vino a postaje. Nesreča je hotela, da so sodi zgrmeli z voza po cesti. Eden izmed sodov se je razbil in čez 300 l vina je steklo po cesti. Gostilničar trpi preko 4000 din škoda.

Dobropolje. One dni je bilo ukraden kolo našega šol. upravitelja. Po objavi tatvine v »Slovenec« je tatu zapelka vest in ga je ponoči pripeljal nazaj in ga prislonil zadaj na vrtno ograjo. — Komisija ban. uprave si je ogledala lutarski in lesnoobrtini tečaj, ki imata prav zdaj veliko naročil, da morajo naši fantje delati večkrat celo do polnoči razne lesene igrače. Komisija je izrazila vso pohvalo in priznanje domači podjetnosti. Predsednik komisije prof. Jeglič je izročil večjo vsoto denarja za Jakličev dom. Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni! — Pri decembrskih volitvah bomo imeli dvojce volilšč. Prvo bo v obč. pisarni na Vidnu, predsednik Črček Janko, staršina okr. sodišča iz Vel. Laš., drugo volilšče bo v šoli v Strugah, predsednik je Strah Anton, učitelj iz Vel. Laš. Trdno smo prepričani, da bodo vsi Dobropoljci glasovali za dr. Stojadinovičovo listo, na kateri je tudi naš slovenski voditelj dr. Anton Korošec.

Kompolje. Pretekli teden je bila pri nas komisija banske uprave pod vodstvom ban. šol. nadzornika Jegliča. Izbrala je prav primerno stavbišče za našo šolo sredi vasi. Komisija je uvidela veliko in neodložljivo potrebo, da se zgradi čimprej v vasi prepotrebna šola. Objubljala nam je vso pomoč in naklonjenost. Do bomo rešili naše trpeče otroke, ki hodijo v oddaljeno šolo na Vidnu, bomo kljub naši bedi iz lastnih sredstev mnogo živinca za našo šolo. Bog nam daj mnogo uspeha! — Minule dni so neznan dolgoročnejši odpeljali iz svinjaka posestnika Adamiča dva prašiča. Prizadeti posestnik trpi precej škode. — V sredo 16. novembra se je poročil posestnik Babič Julij z Babič Marijo iz Bruhanje vasi. Želimo jima obilo sreče in božjega blagoslova!

Metlika. Dobili smo novega župnika Alfonza Klemenčiča, ki je Belokranjec. G. župniku kličemo dobrodošli! Dal Bog, da bi dolgo med nami ostali in nam izročene ovce vodili k Bogu. — Dne 18. decembra bomo imeli v Metliki novo mašo, katero bo daroval Vukšinič Anton iz Božakovega. — Dne 17. novembra smo pokopali ženo bivšega posl. Makarja; umrla je v najlepših letih in je bila velika dobrotnica revežev. Naj ji sveti večna luč! — Dne 11. decembra bomo šli na volišče in se

Largo Caballero, bivši predsednik španske vlade, je kupil v Mehiki vilo, vredno 700 tisoč pezet (okrog 2 milijona dinarjev). Pa kljub temu še ljudje verujejo... O znanem barcelonskem petrolejskem liferantu in francoskemu komunistu Leonu Blumu smo že nekajkrat pisali. Pa se bodo našli, ne samo delavci, ampak tudi akademiki na naši univerzi, ki se bodo navduševali za te in slične mnogomilijonske komuniste.

Kje so prvi vladarji Rusije? Predsednik Ljenin — mrtev. Rykov — komisar notranjih zadev — zaprt. — Trocki — komisar za narodno obrambo — pregnan. Miljutin — komisar za poljedelstvo — odstavljen. Šlapnikov, komisar za socialno skrbstvo — zaprt. Ovsjenko — komisar za vojsko — usoda »neznana«. Kriljenko — isto. — Nogin — komisar za trgovino — je napravil samomor. Lu-

načarski — komisar za šolstvo — »umrl«. Skvorcov — komisar za finance — »umrl«. Opakov Lomov — komisar za pravosodstvo — odstavljen, usoda neznana. Avilov-Gljebov — komisar za pošto — isto. Fjodorovič — komisar za prehrano — isto. — Stalin — komisar za narodnosti — pravijo, da je še diktator. Koliko ruskih generalov in drugih pravakov je danes v Sibiriji, koliko v ječah, koliko jih je zadel »neznana usoda«, o tem ne vodi nihče statistike. (Katolik, 46.)

Tovariši! V Rusiji je torej najbrž precej praznih komiserskih in generalskih mest. Pravijo, da nekatera ne bodo še tako kmalu zasedena, ker so pripravljena za tovarišče z ljubljanske, zagrebške in belgrajske univerze, ki se že dalje časa vneto vadijo za voditeljska mesta. Srečno pot! Pa Stalina nam pozdravite! (»Straža v viharju«)

enoglasno izrekli za dr. Korošca in njegovo uspešno delo. Nismo še pozabili, kako so nas preganjali listi, ki gredo zdaj z dr. Mačkem. Nismo še pozabili, kako grozno so oramočili tiste, kateri so 5. maja 1935 glasovali za dr. Mačka, a zdaj pa pridejo med nas in hočejo, da jih volimo. Takšnih hinavcev pač nikdar!

in najdražji, sin Jože. Pa bratje in sestre kar niso mogli razumeti, da Jožeta, tega zdravega in vselega fanta ni več. Vedeli so sicer, da ga je položila malarja, toda niti podvomili ni nobeden, da se za Božič zdrav vrne. Malarji se je pridružila še pljučnica in strla nade polno življenje. Katoliški duhovnik je bil Jožetu v zadnjih urah edini tolažnik, izdihnil je tako rekoč v njegovih rokah. Jože je bil izučen mizar. Ostal je do konca dober katoliški fant, kakršnega je vzgojila mati. Njegova zdrava mladost in vedra narava sta ga priljubili vsakomur, ki ga je poznal. Sveti mu večna luč!

Gornji grad. »No, kako se pa kaj v Gornjem gradu imate?« me je vprašal oni dan lepo obleden gospod. Kar čudno se mi je zdelo, da je bil tako prijazen. »Kmetje so letos dobro pridelali, delavci so pa tudi še kar zaslužili.« Pa me je vprašal dalje: »Koga boste pa volili, gotovo dr. Mačka?« »A tako, gospod, če tako mislite, je najin pogovor kar pri kraju. Da bi mi vso tisto mešanico volili, ki se je zatekla k dr. Mačku, to pa ni treba misliti. Še nismo pozabili tistih bati-nakih let, ko smo po nedočenem v ječah sedeli, kmetje pa napol zastoj prodajali les. Mi smo rekli, da gremo vsi voliti Stojadinovičovo listo. Mi Gornjegraščani znamo dobro ločiti pravo, kieno žito od plevla in zato bomo šli enoglasno glasovati za J.R.Z. — našega voditelja dr. Korošca in našega priljubljenega kandidata Martina Steblovnika. Tako bo, pa nič drugega!«

Planina pri St. Joštu nad Vrhniko. Ob priliki romarskega shoda na dan sv. Andreja bo pri nas velik volilni shod J.R.Z. Govorilo bo več govornikov.

Vodice. Obenem z volilnim gibanjem se je oživelo tudi društveno gibanje. Gibanje tistih družtev seveda, ki žive. Imamo namreč tudi društva, ki obstojajo na papirju, a ne žive! Med najživahnejšimi sta Katol. prosvetno društvo in Fantovski odsek. Obe društvi sta imeli nedavno lepo oblikano občna zbora, ter je Fantovski odsek svoj

občni zbor združil tudi z razdelitvijo nagrad. lošnim zmagovalcem pri tekmah Zveze fantovskih odsekov v Ljubljani. Tedaj je namreč naš Fantovski odsek dosegel spet prvo mesto v nižjem oddelku in s tem že drugič prehodni pokal ter »Domoljubov« pokal kot stalno darilo. Zanimivo in nadvse častno za naša faro je, da so tudi na tri prva mesta v nižjem oddelku zasedli naši fantje (med 100 tekmovalci) in si s tem priborili zlato, srebrno in bronasto plaketo. Pa se niso prevel, marveč skromno in tiho nadaljujejo z delom za ponovno zmago drugo leto. »Fantovski parlament« smo rekli po živahnem, tri ure trajajočem občnem zboru Fantovskega odseka. — Ta teden smo redeli zlasti za ves spodnji del naše fare razveseljivo novico, da je okrajni čestni odbor sprejel med subvencionirane ceste cesto Koseze-Kat-Selo-Golo-Vesca-Vojsko. Kaj to pomeni, vedo najbolje vaščani teh vasi, ki so se za to cesto borili nad 20 let, ter so jim razni rešniki obljubovali izpolniti to željo, pa je vedno ostalo le pri obljubah. Po prizadevanju našega čestnega odbornika Logarja Janeza, ki je stalno dokazoval upravičenost zahteva teh vasi na sejah občnega odbora in po zaslugi načelnika Streina je selaj okrajni čestni odbor brez obljubovanja in praznega govorjenja ugodil edini, že nad 20 let stari želji Šenkovturcev. Vsi občani, ki razumemo in čujemo, kako so vaščani teh vasi navezani na to cesto, se veselimo z njimi vred sklepa okrajnega čestnega odbora in bomo le še bolj navdušeno in na glas povedali ob vsaki priliki, kdo je naš voditelj in komu zaupamo! Dokaz tega navdušenja za naše voditelje je bil tudi nedeljski shod J.R.Z. v Domu v Vodichah, na katerem je polna dvorana mož in fantov z odobravanjem poslušala izvajanje Streina in Novaka. — V sredo 30. novembra ob 7 zvečer bo priredil Fantovski odsek v Domu v Vodichah akademijo v proslavo 20 letnice naše svobode v Jugoslaviji. Vstopnine ni. Vabljeni vsi, da do zadnjega kotička napolnite dvorano! Prav tako pa tudi 8. decembra, ko bodo uprizorila dekleta novo igro »Sv. Nežak. Za to igro bo oder ves porujen in spopolnjen z novo scenografijo ter bo zato igra lep duhovni užitek za vsakogar.

Boštanj. V nedeljo 27. novembra bo ob 11 do polne shod J.R.Z. za volitve. Na shodu bo govoril naš kandidat minister dr. Krek. Pridite v obilnem številu, da bomo slišali ministrova pojasnila o notranji in zunanji politiki.

St. Jurij pod Kumom. V nedeljo 27. novembra bo po prvi sv. maši politični shod v društveni dvorani, ob 11 pa na Dobovec. Govori naš kandidat dr. J. Lavrič. Volivci! Naš voditelj ni dr. Maček, zato bomo oddali glasove za našega kandidata in za našega voditelja dr. Korošca, ki je za nas delal in trpel, za nas dela in bo delal. Naš kandidat nam bo to na shodu podrobno obrazil. Zato vsi na shod! — V nedeljo 4. decembra po deseti maši bo v Društvenem domu uprizorjena igra poučna in pretresljiva igra troje-janka »Prišegame«. Vabljeni vsi od blizu in daleč, tudi iz sosednjih župnij. — Knjižnica je dobila 30 novih knjig. Odprta je vsako nedeljo po prvi in deseti maši. Zimski čas je tu in dolgi večeri. Izrabite ta čas s poučnim branjem, zato se poslu-

žnje naše knjižnice. To je najcenejša in obenem koristna zabava. — Fantovski sestanki se vrše vsako sredo ob 7. Zadnjega sestanka se je udeležilo 40 fantov. Kdor še ni član, naj brez strahu pride v naše vrste. Žal mu ne bo.

Iz naših društev

Št. Jakob ob Savi. Kat. prosvetno društvo bo priredilo v nedeljo, 27. novembra, ob 3 popoldne v Prosvetnem domu proslavo 20 letnice Jugoslavije z uprizoritvijo Finžgarjeve igre: »Naša krič. Prijatelji naše prosvete vladno vabljene.

Smartno pri Litiji. Prosvetno društvo bo uprizorilo v nedeljo 27. novembra ob 3 popoldne v Domu Vombregarjevo dramo »Igra življenja. Ta igra je prirejena po češki narodni igri in filmu »Maryša. Vabljene Cene običajne.

Podbrezje. Kot vsako leto priredi pevski odsek prosvetnega društva v nedeljo po sv. Ceciliji, 27. novembra ob 3 popoldne, v gasilski dvorani pevsko prireditev. Poleg več lepih pesmi, bo izvajana tudi zanimiva in poučna spevoigra. Vabimo vse!

Saeberje-Zadobrova. Dramatični odsek »Pevskega društva« priredi v nedeljo 27. novembra ob 344 popoldne dramo v 3 dejanjih »Pri Hrastovih«. Mladini vstop prepovedan.

Brezovica pri Ljubljani. Prosvetno društvo bo ponovilo v nedeljo 27. novembra ob 3 popoldne v Katol. domu ljudsko žaloigro »Podrti križ. Vabimo vsa sosedna društva, ki se zadnjič niso mogla udeležiti krasne predstave. Ta predstava se v bodoče ne bo več ponavljala.

Dobruče. Prosvetno društvo bo priredilo v nedeljo 27. novembra v novem Baragovem domu igro »Miklova Zala. Ta igra je prva, ki se bo igrala v novem domu. Vsi iskreno vabljene! — Letošnje leto smo marsikaj koristnega naredili za našo župnijo. Sezidali smo lep prosvetni dom, postavili valjni mlin, nadaljevali delo pri melioraciji, z javnimi sredstvi popravili občinska pota itd. Začeli smo s popravilom občinskega doma. Minulo nedeljo je bil blagoslovljen nov kip male sv. Terezije, ki je v cerkvi dobila tudi svoj oltar. Še letos, ako bo vreme ugodno, bomo nadaljevali z javnimi deli pri melioraciji in z deli na občinski cesti: Kal—Vrhi—Dobruče—Šuhovec.

Gornji grad. Dne 27. novembra bo slavnostno prosvetno društvo 30 letnico svojega dela. Društvo lahko s ponosom zre nazaj v preteklost. Na našem odru so se igrala vse znamenite igre. V knjižnici je mladina prebirala slovenske časopise ter si izposojala lepe poučne knjige. Zelo dobro se poznajo vsi tisti, kateri so zahajali v našo dvorano, na oder ali v knjižnico. So pač krščansko zavedeni. — V nedeljo 27. novembra bomo imeli popoldne ob 10 slovesno sveto opravilo z govorom prof. Hanžela iz Celja. Popoldne ob 3 pa bo slavnost v dvorani s prav pestrim sporedom: govori, deklamacije, živji prizor zamorčkov, nastop moškega in mešanega pevskega zbora in končno igra »Nova zapoved. Vabimo domačine in sosedo, da se z nami veselijo 30 letnice prosvetnega društva. Bog živi!

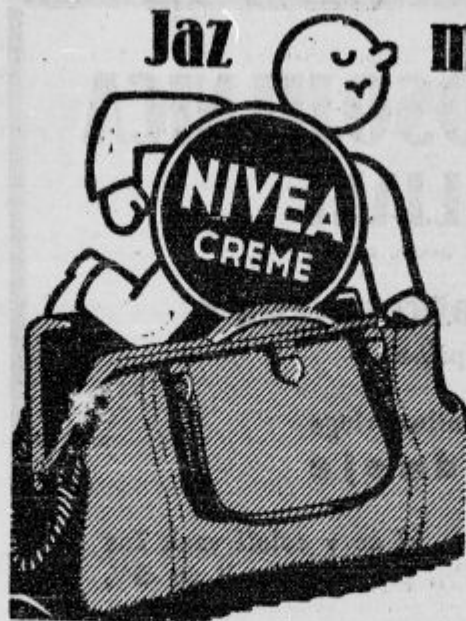
Boštanj. Dramatski odsek prosvetnega društva bo priredil v nedeljo 27. novembra ob 3 popoldne lepo igro »Mlinar in njegova hči. Pridite pogledat, ne bo vam žal.

DOBRO ČTIVO

Zakon o volitvah narodnih poslancev e spremembami in dodatki, tolmachenji itd. ter Zakon o volivnih imenikih e spremembami in dodatki 3. spopolnjene izdaje, priredil Pohar Robert, 12 din, priporoča Jugoslav. knjigarna v Ljubljani predvsem predsednikom sodišč, članom volivnih komisij, kandidatom ter njih namestnikom in slehernemu volivcu, ki hoče biti natančno poučen o vseh paragrafi, ki se tičejo volitev in postopka istih.

Koledarček Zveze fantovskih odsekov. Izšel je koledarček Zveze fantovskih odsekov v prikupni obliki. Pridejani so naslovi vseh Fantovskih odsekov, Dekliških krožkov, Ljubljanske Prosvetne zveze in vseh prosvetnih društev ljubljanske in mariborske Prosvetne zveze, kakor tudi Prosvetnih društev s Koroške. Cena koledarčku je 8 din. Naroča se pri Zvezi fantovskih odsekov, Ljubljana, Miklošičeva cesta 7-I.

V vsako hišo »Domoljubac!

RADIO LJUBLJANA

Vsak dan: 12 Plošče, 12.45 Vreme, poročila, 13 Čas, spored, obvestila, 13.15 Plošče, 14 Vreme, borza, 19 in 22 Čas, vreme, poročila, spored in Cetrtrek, 24. novembra: 13.20 Harmonika. 18 Radijski orkester. 18.40 Slovenščina za Slovence. 19.30 Nac. ura. 19.50 Deset minut zabave. 20 Radijski orkester. 22.15 Duet eiter. — Petek, 25. novembra: 11 Solska ura. 13.20 Radijski orkester. 18 Zenska ura. 18.20 Plošče. 18.40 Francoščina. 19.30 Nac. ura. 19.50 Zanimivosti. 20 Radijski orkester. 21.10 Klavirski koncert. 22.30 Plošče. — Sobota, 26. novembra: 13.20 Plošče. 17 Otroška ura. 17.50 Pregled spreda. 18 Radijski orkester. 18.40 Pogovori s poslušalci. 19.30 Nac. ura. 19.50 Beseda k prazniku. 20 O zunanji politiki. 20.30 Muhasti amor, vesela zvočna igra iz življenja. 22.15 Radijski orkester. Nedelja, 27. novembra: 8 Šramel kvartet. 9 Napovedi, poročila. 9.15 Plošče. 9.45 Verski govor. 10 Prenos cerkvene glasbe. 11 Plošče. 11.30 Radijski orkester. 13.20 Koncert. 17 kmetijska ura. 17.30 Prenos iz Kočevja. 18.30 Plošče. 19.30 Nac. ura. 19.50 Harmonika. 20.30 Koncert. 22 Večer za naše izseljence. — Ponedeljek, 28. novembra: 13.20 Radijski orkester. 18 Zdravstvena ura. 18.20 Plošče. 18.40 Ljudski svetniki v jeseni. 19.30 Nac. ura. 19.50 Zanimivosti. 20 Prenos.

Jaz moram biti v vsaki ročni torbici!

Ravno ob vlažnem in mrzlem vremenu je nujno potrebno, da imate pri sebi Niveo, da si morete poljubno večkrat namazati kožo z Niveo. S tem zagotovite svoji koži trajno varstvo pred vplivom slabega vremena in si ohranite mladostno, svežo in zdravo barvo.

22.15 Radijski šramel. — Torek, 29. novembra: 11 Solska ura. 13.20 Radijski orkester. 18 Pevski nastop mestne ženske realne gimnazije. 18.40 Kaj je sveto? 19.30 Nac. ura. 19.50 Vesela kronika. 20 Koncert. 21.30 Plošče. 22.15 Prenos. — Sreda, 30. novembra: 13.20 Plošče. 18 Mladinska ura. 18.30 Plošče. 18.40 O razvoju skrbstva za slepo mladino. 19.30 Nac. ura. 19.50 Uvod x prenos. 20 Prenos iz ljubljanske opere.

Dolenjci!

Voditelj slovenskega naroda nas obišče dne 28. novembra. Ta dan bo imel dr. Korošec ob 10 dopoldne velik shod v Novem mestu. Isti dan popoldne bo imel dr. Korošec volivni shod v Ormožju. Vsi Dolenjci in Belokranjci, ki so prijatelji dr. Korošca, se bodo teh shodov udeležili.

Volitve so tu! Ne samo za poslance, temveč tudi za nakup domačih izdelkov. Volivke, zavedajte se! Volite za svojo mizo sladno kavo Slast, ki je domač izdelek in ima okus in vonj prave kave. Pri nakupu oddajte vedno svoj glas za »Slast«.

Manufakturna, modna in konfekcijska trgovina F. I. Goričar, Ljubljana, Sv. Petra c. 29

vijudno sporoča, da je svojo glavno trgovino preselila v nove, svetle in prostorne lokale na istem mestu v novo hišo za 5 metrov nazaj v stavbno črto. Ob otvoritvi novih prostorov zagotavlja trdka, da se bo strogo držala že svojega starega gesla: **Majhen zaslužek, velik promet!**

Na zalogi bo sedaj še večja izbira blaga, posebno za moške obleke in površnike. Šole za damске plašče in kostume voleno in svileni blago za damske obleke in bluze ter tudi delavne blage za vsakdanje moške in ženske obleke. Velika izbira damskih, fantovskih in dekliških izgoz, toviljenih plaščev. Pletenine, trikotaža, koci, deke, kovrči, dežniki itd. Obenem pripominja, da bo v svoji podružnici na nasprotni strani Sv. Petra cesta 30, kot dosedaj še tudi naprej vodila specialno zalogo osebnega in posteljnega perila, kakor tudi vse potrebno za nevestine bale in stanovanjske opreme! Na zalogi žima, volna, morska trava, perje in puh. Krasne svilene in klotaste odeje, polnjene samo z dobro, zanesljivo vato.

To je sedaj edina trgovina v Ljubljani, ki ima največ vrst blaga, ter lahko Vaše potrebščine kupite v eni trgovini ter Vam ni treba hoditi na vse strani. Ker imamo dve trgovini, ter zelo veliko vrst blaga vsled tega tudi lahko držimo dobremu blagu nižje cene kot kje drugje:

Posebno priporočamo sedaj za Miklavža ter Vas vabimo, da si ogledate naše nove prostore in našo zalogo!

LJUDSKA POSOJILNICA V LJUBLJANI

registr. zadruga z neom. zavezo

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta 6,
(v lastni palači)

obrestuje hranilne vloge
najugodnejše

**Nove in stare vloge, ki so v celoti vsak čas
razpoložljive, obrestuje po 4%, proti odpovedi do 5%,**

V dobi krize. »Če bi ne imel svojega psa, bi že davno umrl od gladi.« — »Kako to?« — »Že petkrat sem ga prodal in vselej se je naslednji dan spet vrnil!«

Nov redilni prašek

»REDIN« za prašiče. —

Vsak kmetovalec si lahko hitro in z malimi stroški zredi svoje prašiče. Zado-
stuje samo 1 zavitek za 1 prašiča ter stane 1 zavitek 6 din, po pošti 12 din; 3 zav. po pošti 24 din. —
Mnogo zahvalnih pisem. Uspeh vam je zagotovljen. Prodaja drogerija Kane, Ljubljana, Židovska ulica 1.
Na deželi po vsaki trgovini.

Dober zagovornik. Sodnik: »Obtoženec, priznajte zločin, saj je vse jasno!« Obtoženec: »Ne, milostljivi gospod. Govor mojega zagovornika je na mene tako uplival, da sem sedaj tudi jaz prepričan o svoji nedolžnosti.«

Blago za športne obleke, suknje, damske plašče, velika izbira flanel, barhenta in flaneljrb nuditi po nizkih cenah staroznana trdka
Oblačilnica za Slovenijo - Ljubljana
Tyrševa cesta 29 (hiša Gospodarske zveze)
Del in samostojnim uradnikom nudimo blago tudi na ugodno mesečno odplačevanje. Sprejemamo kredit, knjižica člane. Za-
pršite v Ljubljani v račun za pri nas kupljeno blago.

Rim je videl. »Kako vam je uspelo, da ste si mogli ogledati Rim v treh dneh?« — »Zelo preprosto: žena si je ogledala cerkve in samostane, hčerka spomenike in muzeje, jaz sem pa pred tem časom obiskaval gostilne in kavarne.«

Spoštovani čitatelji!

Za jesensko sezijo Vam nudim:

Moderne kamgarn štofe od Din 24.— naprej, ženske štofe za kostime od Din 19.— naprej, krep dešin svilo od Din 14.— naprej, cajgaste kovrte po Din 75.—, ročno delo, klotaste kovrte od Din 89.— naprej, flanelaste odeje od Din 23.— naprej, flanelaste rjuhe od Din 19.— naprej ter razne cvrncajze, rujave in bele kontenine, gradline za modroce, žično vložke, morsko travo, žimo itd. Za šivilje in krojače vse potrebščine.

Ivan A. Grosek - Trebnje

trgovina z mešanim blagom.

V gostilni. — Prinesite liter poganškega vina. — Kakšno je to vino? — Nekrščeno.

BISTER konjski, FLUID za živino

deluje blago pri raznih poškodbah nog in kit, jo osveta ter usposobi za velike napore. Cena steklenici Din 24.—, po pošti Din 36.—

DROGERIJA IVAN KANC
NEBOTIČNIK - LJUBLJANA

Razumen petelin. Fric je šel s svojim očetom na deželo na počitnice. Nekega dne vpraša očeta: »Zakaj petelin tolikokrat kikerika?« — Oče: »Petelin vselej zakikerika, kadar se kdo zlaže.« — Fric: »In zakaj kikerika že ob treh zjutraj?« — Oče: »Takrat se tiskajo časopisi.«

Krojni tečaj a prakso šivanja po vseh modelih in žurnatih se prične 2. decembra. Prijavo sprejema obla-
stveno koncesijonirana učiteljica kroja

Damski salon **Jožica Kumelj** Ljubljana, Novi trg 1/1

Domisljija. Prva prijateljica: »Zakaj pa nosi tvoj zaročenec vedno črne naočnike?« — Druga prijateljica: »Zato, da bi ga moja lepota ne oslepila.«

Konverzacija. »Ali govorite esperanto?« — »Kdo?« — »Vi!« — »Jaz?« — »Da!« — »Ne!«

MR. BAHOVEC

PLANINKA
ZDRAVILNI ČAJ

Pijte samo
zdravilni
PLANINKA
ČAJ

Apoteka Mr. BAHOVEC, Ljubljana
8. br. 3007-32

Mali oglasnik

Pristojbina za male oglase se plačuje naprej.

Kupim posestvo

za ceno do 90.000 din, plačam takoj v gotovini. Ponudbe z natančnim opisom pošljite na naslov Suler Rajko, Smarča 8, p. Kamnik.

Konjski hlapec,

vajen gozdne vožnje in vseh kmetijskih del ter kmet-ske dekla, samaka ali poročena brez otrok ali pa s par odraslimi že za delo sposobnimi otroci, se sprejmeta v stalno službo. Javijo naj se res samo trezni in pridni ljudje. Po-nudbe na upravo lista pod »Stalna služba« šte-
v. 17981.

Gozd za posehat

bukov ali smrekov v ljubljanski okolici, kupi škof, Bohoričeva 5

Harmonije

z lepimi močnimi glasovi izdeluje pri-
znana trdka Trampe, Medvode.

Mladi prošitki na-

prodaj
Sostro št. 18.

Čebelarja in sadjarja

samostojnega, sprej-
mem takoj. Ponudbe pod »Čebelar« št. 17993
na upravo Domoljuba.

Krava

pinčgavka s 4. teletom težka 450 kg naprodaj. Zalog št. 18, p. Komenda.

Mizarji!

Stavbeno in pohištveno okovje, vsakovrstno orodje, šipe, klej, fir-než, lake, čopiče i. t. d. kupite po ceni pri A. Sušnik, železnina, Ljubljana, Zaloška 21.

Mošova esenca Mostla

Z našo umetno esenco Mostin si lahko vsakdo z malimi stroški pri-
pravi izborni, obstojno in zdravo domačo pi-
jačo. Cena 1 steklenici za 150 litrov Din 20.—, po pošti Din 35.—, 2 steklenici po pošti 55 Din. — Prodaja Dro-
gerija Kane, Ljubljana, Židovska ulica 1.

Dehlo

ki je vajena de-la na polju in pri živini iščem za ta-
koj. Viktor Mencinger, Bezunje pri Lescan, Gorenjsko.

Vzamem kompanjona

k tovrstnemu avtomobilu ali inkasanta, ki razpolaga z 25.000 din obenem se lahko izuči šofiranja. Ponudbe na upravo Domoljuba pod »Poštenjec« št. 18263.

Vajenca sprejemem.

Korjanič, mizarstvo, Žužemberk.

Plemensko svinjo

7 tednov brejo prodam, F. Zalaznik, Kozarje 4, Dobrava.

Kupim slamoreznicu

rabljeno. Novak Anton, Tacen 25, pošta št. Vid nad Ljubljano.

Razpisuje se služba

organista in cerkovni-
ka. Nastop službe takoj. — Poročeni imajo prednost. Prošnje s po-
trebnimi listinami naj se naslovijo na: Zupni urad pri Sv. Lenartu, p. Selca n.škofjo Loka.

Dehleta pozor!

Malo rabljeni šiv. stroji od 300 din naprej in več popolnoma novih prvovrstnih z 20 letno garancijo prav poren naprodaj samo pri »Promet«, Ljubljana, nasproti Križan-ke cerkve. Tudi ob nedeljah dopoldne na ogled.

Brinje in fige

dobite v naj-
boljši kakovosti pri Fran Pogačniku d. z o. z. v Ljubljani, Tyrševa (Dunajska) cesta št. 33 (Javna skladišča Bal-
kan).

Kupimo

vsako količ-
no fižola, su-
hih gob in semenske detelje. Fran Pogačnik d. z o. z. Ljubljana, Tyrševa (Dunajska) cesta št. 33 (Javna skladišča Bal-
kan).

Smokve - rozine

naprodaj. »Veletrgovi-
na južnega sadja, Ljub-
ljana, Tyrševa 48.«

2500 Din

potrebujete, da zaslužite 1000 Din mesečno. Pi-
šite: »Anos«, Maribor.

Krava s telčkom

naprodaj. Rotar, Bre-
zovica št. 32.

V boj za naše časopisje!

»Domoljub« stane 38 din za celo leto, za inozemstvo 60 din. — Dopise in spise sprejema uredništvo »Domoljuba«, naročnino, in-
rate in reklamacije pa uprava »Domoljuba«. — Oglasi se zaračunavajo po posebnem ceniku. — Telefon uredništva in uprave: 40-04
Izdajatelj: dr. Gregorij Pečjač. — Uredniki: Jože Kosiček. — Za jugoslovansko tiskarno: Karel Čež.